Leto VII. V Celji, dne 19. marca 1897. l. Štev. 12.

DOMOVINA

Izhaja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četrt leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravništvu „Domovine" v Celji.

Volilci!

V nekaterih dneh nam bode treba izvoliti si moža, ki bi naj zastopal v bodočih šestih letih naše koristi in pravice v državnem zboru.

Zaupni možje slovenski postavili so nam kandidata, ki ima vse lastnosti, a tudi najboljšo voljo to storiti.

Ta mož pozna natančno vse težnje milega nam naroda slovenskega, posebno tudi vse želje prebivalstva v mestih in trgih, ker on živi že dolgo med narodom, iz katerega je vzrasel.

Naš kandidat je

gospod dr. Juro Hrašovec

odvetnik v Celju, predsednik „Južno štajerske hranilnice", ud načelstva „Celjske posojilnice" itd.

Volilci!

Sveta dolžnost nas kliče k složnemu delovanju. Nasprotniki napenjajo vse svoje sile. Vsiliti nam hočejo Nemca, ki bi naj zastopal naša mesta in trge v državnem zboru.

Slovenci!

Čut domovinske ljubezni nam veleva dne

20. sušca t. l.

možato stopiti na volišče in tam oddati svoj glas, da priborimo zmago svojemu kandidatu.

Izostati ne sme nikdo!

V slogi je naša moč!

Pokazati moramo svetu, da smo duševno probujen narod, ki se nikomur ne klanja, kakor le svojemu Bogu in cesarju.

Proč z bojazljivostjo!

Naj se ne najde izdajalec med nami!

Bog živi slovenski narod!

Ravno tega dne pa je stopiti tudi volilcem mest in trgov mariborsko-ljutomerskega okrajnega glavarstva na volišče, da si izbero svojega zastopnika v državnem zboru. Za to važno mesto bil je proglašen kandidatom

gospod dr. Fran Rosina

deželni poslanec in odvetnik v Ljutomeru.

Ta mož pokazal je v kratki dobi svojega javnega nastopa kot poslanec in rodoljub, da pozna vse težnje in potrebe našega ljudstva. Zato ga priporočamo vsim volilcem kot delavnega, umnega in požrtvovalnega narodnjaka in prosimo volilce, da združijo zanj na dan volitve svoje glasove.

Živela domovina!

Volilni odbor.

Važna petdesetletnica.

Drugo leto mine 50 let, kar je v Pragi zboroval slovanski shod. Na tem shodu so se vsi avstrijski Slovani posvetovali o skupnem programu. Za nas je posebno važno, kar se je tedaj sklenilo glede Slovencev. Dotični odstavek se glasi:

„Slovenci prebivajoči v vojvodini štajerski in kraljevini ilirski zahtevajo:

1. Da bi se Slovenci bivajoči na Štajerskem, Kranjskem in v Primorju združili v jedno politiško celoto, pod imenom slovenske kraljevine (Slovenije), tako, da bi imeli skupno vlado v Ljubljani.

2. Da bi slovenski jezik bil diplomatiški (uradni), da bi se uvel v šole, pisarne in sodišča, da bi ga moral slednji uradnik umeti in govoriti."

Reči moramo, da to bi še dandanes moralo biti program vsem Slovencem, naj bivajo na Kranjskem ali Primorskem, na Štajerskem ali Koroškem.

Sedaj se moramo vprašati, v koliko smo se približali v petdesetih letih svojemu smotru.

Glede zjedinjene Slovenije smo Slovenci ondu, kjer smo bili pred 50 leti. Sedaj spadamo v političnem oziru pod dve namestništvi in dve deželni vladi, v samoupravnem oziru smo razdeljeni celo na šest deželnih kronovin. Vsi koraki ki so se storili od strani Slovencev, za njih zjedinjenje, vsled neugodnih razmer niso imeli uspeha. Posebno neugodno je za nas Slovence to, da izmej šestih deželnih zborov, v katerih se sklepa o naših stvareh, imamo samo v jednem večino. Na Štajerskem izročeni smo brezobzirni nemški večini. Koliko je bilo borbe, da smo dobili jedno mesto v deželnem odboru in še to se je slučajno zgodilo vsled velicega nasprotja nemških strank.

Najžalostnejše je pa, da ideja o zjedinjeni Sloveniji začenja umirati v slovenskih virih. Tistega navdušenja bi zastonj iskal, ki je vladalo pred dobrim četrtstoletjem na slovenskih taborih. Opaža se neko ohlajenje za naše skupne smotre. To se je videlo posebno pri zadnjih volitvah. Mož, ki je prišel s Kranjskega, se je psoval za tujca in pritepina. In to se ni trosilo le po štajerskih, temveč našel se je tudi na Kranjskem

LISTEK.

Starčka.

Ruska narodna pripovedka. Po Tolstoju napisal Brinjos.

XI.

Potoval je Efim sam samcat. Ko se je že približal domu, obšla ga je zopet skrb, kako kaj doma živijo. Na leto, misli poteče mnogo vode. Celi vek pustiš dom v nemar; mnogokaj se lahko spremeni med tem. Kako je neki sin dela opravil, kako se kaj spomlad obnesla, kako je kaj živina prezimovala in kako so neki hišo pozidali!

Prišel je Efim do kraja, kjer se je prejšnje leto ločil od njega Elizej. Ljudstvo bilo je do cela spremenjeno; kjer so lansko leto bedno životarili, bilo je letos vsega v obilji. Polje se je najbolje obneslo in ljudje so si opomogli in pozabili prejšnje gorjé. Došel je Efim proti mraku ravno k tistemu selu, kjer je Elizej zaostal. Komaj da je prišel Efim v vas, že priskače k njemu dekletce v beli srajčki. — „Stric, strijček, pojdite k nam!" — Efim je hotel iti dalje, toda dekle ga ne pusti; pograbilo ga je za suknjo in ga vleklo v kočo, veselo se kihaje.

Prišla je v vežo tudi žena z otrokom v naročji in meni: „Pridi, striček, boš pri nas večerjal in prenočil". In šel je Efim. — O tej priložnosti, misli si, sprašaš lahko o Elizeji: saj ravno v to kočo šel je tedaj pit. Šel je v kočo Efim in ženska mu je snela torbo s pleč, podala mu vode, da se umije in ga povabila za mizo. Zahvalil se je Tarasič in se začudil nad to veliko gostoljubnostjo do ptujcev.

Odkimala je z glavo ženska. „Nam, — pravi — so vsi ptujci dobro došli. Ptujec je tudi nam rešil življenje. Živeli smo in Boga pozabili, a on nas je udaril tako, da smo vsak trenotek smrti pričakovali. Prigodilo se je letos, da smo ležali vsi: nismo imeli česa za v usta in bolezen nas je trla. Umreti bi nam bilo, da nam ni Vsegamogočni poslal starčka, takega kot ti.

„Prišel je opoludne k nam gasit si žejo, a ko je videl našo revščino, usmilil se je nas in ostal v koči. Napojil je nas, nasitil in na noge spravil, kupil je nam njivo, konja in voz, vse kupil."

Prišla je v hišo starka in pretrgala besedo ženi. „Sami ne vemo, — govori — bil je li človek ali angelj Božji. Vse je ljubil, vsi smo se mu smilili, a zginil je naenkrat bogsigavedi kam; še moliti ne vemo za koga. Še zdaj mi je pred očmi: Ležim jaz in zdihujem, smrti pričakujé; pogledam, vstopil je starček, s plešo na glavi in poprosil vode. Mislila sem si jaz, grešnica: kaj se potiče tukaj? A, glej, kaj je on storil: ko je zagledal nas, odprtal je torbo, in, vidiš, postavil jo je na to le mesto in jel razvezovati.

Seglo je v besedo dekle. „Ne, babica, on je položil torbo najprej na sredi izbe in potem jo je še le vzdignil na klop." — In pripovedovali so in pripovedovali; na vsako njegovo delo na sleherno besedo so se spominjali: kje je on sedel, kje spal, kaj je delal in kaj je govoril.

Na noč prijahal je tudi gospodar na konji, in pripovedoval o Elizeji, kako je z njimi živel. „Da ni prišel on k nam, — pravi — pomrli bi vsi v grehih . . . . Umirali smo v obupnosti in godrnjali na ljudi in na Boga. A, on nas je spravil na noge in po njem smo mi Boga spoznali in začeli verovati v dobre ljudi. Kriste, poplačaj mu tisočero! Prej smo živeli ko živina; on nas je napravil ljudem."

Nasitili in napojili so ljudje Efima in se vlegli spat.

Leži Efim in ne spi; ne gre mu iz glave Elizej, ko ga je videl v Jeruzalemu trikrat spredaj pred altarjem.

„Tak, glej, je on vendarle prekosil mene. Moj trud je najbrž mal pred Božjim prestolom, a on je našel milost pred Gospodom."

list, ki je odobraval tako psovanje njega deželana v bratski mu deželi. Slovenec bi moral po vsej Slovenski biti vsprejet povsod kot domačin, kot brat, ne pa psovati ga s pritepencem, ker njegova zibel ni tekla v zeleni Štajerski.

Če so Štajercem Kranjci že tujci in pritepenci, potem pač moramo obupati, da bi se kdaj uresničil idejal vseh Slovencev. Taki ljudje, ki so zmožni takega psovanja tudi ni mogoče, da imajo res v srcu kaj ljubezni za našo skupno stvar. Ta dogodek je potem žalostnejši, ker marsikaj kaže, da se pripravljajo v Avstriji neke premembe. Avstrija se bode preustrojila v federalističnem smislu. Nemška centralistična ali liberalna stranka, ki je bila najboljša zaščitnica centralizma je dogospodarila. Tudi ostanki te stranke, ki se morda še ohranijo, se najbrž ne bodo ogrevali za centralizem, ko je Dunaj se izneveril liberalizmu. Od centralizma je namreč imel največ koristi Dunaj. Druge stranke novega državnega zbora pa se tudi vedno bolje nagibljejo na federalistično stran. Češko vprašanje se ne da spraviti z dnevnega reda. Rada ali ne rada se ga bode morala lotiti vlada.

Z reševanjem češkega vprašanja bode v zvezi večja preosnova naše države. In to bode kaj kritičen trenotek za naše državnozborske poslance. Napake, ki jih tedaj store, se pozneje ne bodo dale popraviti. Če se poslanci tedaj postavijo na nizkotno stališče, da so Kranjci na Štajerskem tujci in pritepenci, potem na zjedinjeno Slovenijo niti misliti ne moremo.

Pa ne le to, Slovenci tudi nimamo nobenega skupnega političnega vodstva. V vsaki deželi so si Slovenci po svoje uredili politično vodstvo. Da celo zavrača se utikanje Tržačanov v kranjske razmere ali narobe. V državnem zboru so Slovenci bili le za silo složni. Če hočemo, da tedaj pridemo do zjedinjene Slovenije, treba je nekakega skupnega slovenskega političnega vodstva v Ljubljani.

Začetek temu se je bil storil 1890. leta, ko je bil shod slovenskih poslancev v Ljubljani, a, žal, da je ostalo pri začetku. Kranjski domači razpor je vsak napredek v tem oziru onemogočil. Sedaj so pa žal razmere take, da skoro ni mogoče upati, da bi se tako vodstvo sploh osnovati dalo. Vsaj je celo dvomljivo postalo, da vsi slovenski polanci vstopijo v jugoslovanski klub. Potrebno bi vsekako bilo tako skupno vodstvo, da bi po nekem določenem načrtu ves narod naudušilo, da bi zahteval „Zjedinjeno Slovenijo". Še le po takem skupnem delovanju vsega naroda bi mogli upati na kak uspeh.

Pa tudi v drugem oziru Slovenci nismo dosti napredovali. Izimši Kranjsko, še vedno gospodari tujščina po naših uradih. Koliko je uradnikov pri nas na Štajerskem pri politični upravi in pri sodiščih, ki ne umejo slovenščine. Mej političnimi uradniki celo težko najdemo koga, ki bi znal slovenski. Pravosodni minister grof Gleispach, ki zna tako lepo govoriti o narodni jednakopravnosti, je tudi menda prepričan, da so za Slovensko Štajersko najsposobnejši tisti uradniki, ki slovenski ne znajo.

Štajerski deželni zbor občuje nemški s slovenskimi občinami in krajnimi šolskimi sveti. Slovenščina se toliko spoštuje v uradih, kolikor je neobhodno potrebno, ker bi sicer vsako uradovanje bilo nemogoče. Za vsak košček narodne jednakopravnosti se je nam treba dolgo boriti.

Kako je pa s šolami? Po dolgih borbah dosegli smo dvojezično ljudsko šolo. Srednje šole so pa še vedno nemške, ali pa k večjem v spodnjih razredih dvojezične. Celo sadjarska in vinarska šola v Mariboru, namenjena jedino za slovenske vinorejce, je čisto nemška, da si v nemških delih dežele vino niti ne raste. Zastonj so vse pritožbe naših državnih in deželnih poslancev.

Še slabše so pa razmere na Koroškem. Ondu je slovenščine vešči uradnik le izjema. Celo javne ljudske šole so skoro brez izjeme nemške, da o srednjih niti ne govorimo. Na Primorskem so tudi Slovenci v tužnem položaji, to nam kaže dolgoletni boj za slovensko šolo v Trstu. V Gorici, v Istri pa Slovencev niti življenja ni svest.

Še silno daleč so Slovenci od smotra, katerega so si bili postavili naši predniki 1848. leta. Treba bode še hudih bojev, da pridobimo našemu narodu stanje, kakeršno mu gre po njegovi neomahljivi zvestobi do cesarja in Avstrije. Od novih državnih poslancev pa pričakujemo, da store znaten korak po poti naprej.

Obrtno vprašanje v novem državnem zboru.

Novi državni zbor se bode imel pečati mnogo s socijalnimi vprašanji. Kaj je od njega v tem oziru pričakovati, se danes še ne more vedeti, ker še vsi poslanci niso voljeni in tudi novih poslancev dobro ne poznamo.

Nekoliko boljši bode novi državni zbor v tem oziru, ker bodo v njem krščanski socijalisti igrali važnejšo ulogo. Dolenja Avstrija pošlje razun veleposestnikov skoro same krščanske socijaliste v zbor. V novem zboru bode ta stranka tako močna, da bode lahko uplivala na pozitivno delovanje državnega zbora. Sedaj nastopi zanjo čas, da pokaže, kaj da ume. Židovsko-liberalna stranka je skoro uničena, zato pa zabavljanje Židov proti krščanskosocijalistom stranke več ohraniti ne more. Dr. Lueger je sedaj na vrhuncu svoje slave in bode moral gledati, da se na vrhuncu tudi obdrži.

Krščanske obrtnike so volili v prvi vrsti mali obrtniki. Zato bode morala biti njih naloga, da si zavarujejo malo obrtništvo proti velicemu kapitalu. To bode najprej mogoče s pametno obrtno preosnovo. Ta naloga ne bode lahka. Stranke, ki hočejo kaj storiti za obrtnike, se ne bodo smele bati najstrožje opozicije proti vladi. Znano je, kako so se bili izrekli zastopniki avstrijskega obrtništva pri obrtni enketi na Dunaji, a trgovski minister baron Glanz je bil predložil državnemu zboru načrt obrtnega zakona, ki naravnost nasprotuje izrečenim željam malega obrtništva. Hvaležni moramo torej biti, da se je načrt pokopal, izvzemši majhen del, ki je te dni dobil najvišje potrjenje.

Prepričani smo, da tudi v novi zbornici minister obrtnim težnjam ne bode prijazneji. Njegov upor bode treba s silo premagati. Krščanske socijaliste bode gotovo podpirala v tem oziru malobrojna obrtna stranka. Zanašati se pa morejo tudi na pomoč nekaterih narodnih Nemcev. Nadalje bode treba konservativne poslance pridobiti za umno obrtno preosnovo. Konservativci se navadno kažejo obrtnikom jako naklonjene, a ta naklonjenost ni povse zanesljiva. Kmetijski poslanci potreb obrtnikov ne poznajo, veleposestniki pa imajo kot tovarnarji večkrat malim obrtnikom nasprotne koristi. Sedaj veljavni obrtni red je dala konservativna stranka. Ta stranka se je s tem delom jako ponašala, a obrtniki pa vedo, da je sedaj njih položaj celo slabši, nego je bil za obrtne svobode. Samo nekaj sitnosti imajo več, nego so jih imeli poprej. Povsod ondu, kjer bi obrtni red imel zadeti veliko industrijo, se je pa naredila kaka izjema.

Pa ne le za premembo obrtnega zakona bode skrbeti v državnem zboru, temveč tudi delati na to, da vsa državna zalaganja dobe mali obrtniki. Nekaj se jim je že prepustilo. Toda stvar se je tako uredila, da malemu obrtniku dosti ne koristi. Ne izplačuje se namreč po točno določenih cenah, temveč se cena izdelkov določi po cenah surovin. Nekateri dunajski čevljarji so zatoraj dosedaj imeli izgubo. Zato je pa neki krščanski socijalist predlagal v dunajski trgovinski zbornici, naj se cene za usnje povišajo. Če se to zgodi, bodo glavni dobiček imeli le veliki podjetniki, ki dobe dve tretjini zalaganja. Od teh dveh tretjin bodo imeli toliko dobička, kot so ga poprej od vsega zalaganja. Koncem bode pa država videč, večje stroške, rekla, da malim obrtnikom zalaganje odvzame, ker se ni dobro obneslo. Samo, če se vse zalaganje prepusti malim obrtnikom, bodo mogli blago dajati tako ceno kot veliki podjetniki. Združeni v zadruge mogli si bodo napraviti potrebne stroje in dobivati surovine ta kup, kakor jih dobiva veliki podjetnik. Dokler bodeta pa veliki tovarnar in mali obrtnik mej seboj tekmovala, bode glavni dobiček imel le veliki tovarnar.

Škoda je, da bo v novem državnem zboru le malo pravih obrtnikov, v tem ko bodo delavci precej močno zastopani.

To, da so se odrivali obrtniki pri volitvah, se utegne še bridko maščevati.

Štajerski slovenski poslanci morajo napeti vse sile za malega obrtnika. Obrtnik je v mestih jedini nezavisen stan, na katerega se Slovenci zanašati smemo. Če hočemo, da kdaj pridobimo

---

Ko se je zjutraj Efim poslovil, dali so mu še pogače za na pot in brzih nog mahnil jo je starček naprej.

XII.

Ravno jedno leto je izostal Efim; na spomlad se je vrnil.

Prišel je domu na večer. Sina ni bilo videti: bil je v krčmi. Prikolovratil je sin pijan in Efim ga je spraševal o tem in onem. Uvidel je, da mu je sin zapravljal: denar je pognal po grlu, a delo je pustil v nemar. Začel mu je oče očitati, a sin mu je robato odgovarjal.

„Ostal bi bil — pravi — doma; na ptuje greš, denar s sabo pobereš, sedaj pa še mene zmerjaš."

Razjezil se je starček in dal je sinu par gorkih.

Na jutro šel je Efim k starosti, oddat mu potni list. Moral je mimo Elizejevih. Starka Elizejeva stala je na pragu zdravih, rudečih lic.

„Zdravo, kum, zdravo — ogovori ga —; no, ali ste se vrnili zdravi?"

„Hvala Bogu, srečno sem potoval; zgrešila sva se le z vašim starim, a slišal sem, da se je že vrnil."

Nadaljuje starka: — govorila je prav rada in kramljala — „Vrnil se je, dobrosrčnik, že davno vrnil. Okoli Vel. gospojnice nekako. Oj, in veseli smo bili, da ga nam je Bog nazaj poslal. Težko nam je brez njega. Za delo mu ni kmalu para. In kako vesel in dobre volje je vedno! Najbolj se ga je razveselil mladi. Brez njega — pravi —, mi je ko brez luči v očesu. Težko ga pogrešamo, ljubimo ga in dobro došel nam je bil.

„Ali je sedaj doma?"

„Doma, doma; pri bučelnjaku ravnokar roj ogreba. Prav lepa rojevščina je neki letos. Take moči že dolgo ni Bog dal bučelam, kar on pomni še ne. Pojdi k njemu, dobrodošli, prav vesel te bode!"

Šel je Efim skozi vežo na dvor, tja proti bučelnjaku. Prišel je že blizu in vidi — Elizej stoji brez mreže na lici, brez rokavic, v sivem kaftanu, tam pod brezo; roke je razprostrl, oči je povzdignil nakvišku in pleša se mu sveti na glavi, ravno tako, kot ga je videl v Jeruzalemu pred grobom Gospodovim. Zlati solnčni žarki se lesketajo nad njim, trepetajoč skozi goste brezove veje, a okrog glave brenči in igra se mu venec bučelic; vesele brenčijo, toda ne pikne ga nobena. Obstal je Efim.

Poklicala je starka Elizeja moža. „Kum — pravi — je prišel."

Ozrl se je Elizej, razveselil se in hitel kumu nasproti, rahlo pobiraje bučele iz kodrastih brk.

„Zdravo, kum, zdravo; mili človek . . . . ali si srečno romal?"

„Noge so mi nekoliko opešale; prinesel sem ti vode iz Jordana: pridi, vzemi, ako je sprejel Gospod moje trpljenje . . . . .

„No hvala Bogu, Gospod nam bodi milostljiv!" Umolknil je Efim. „Z nogami sem bil, a z dušo! Ne vem, če ni bila drugod . . . ."

„Božje delo, kum, Božje delo!"

„Nazaj grede, veš, prenočeval sem v koči, kjer si ti zaostal."

Vznemirilo je to Elizeja in hitel je v jedno sapo: „Božje delo, Božje delo. Kaj pa, ne greva li rajši v hišo; prinesel bom medice." In obrnil je Elizej besedo in navedel na domače reči.

Šla sta v sobo, a Efim ni nehal pripovedovati, kaj je videl pri ljudeh v koči in da ga je videl v Jeruzalemu pred Božjim grobom. In spoznal je Efim, da mora vsakdo do smrti plačevati Bogu obresti — z ljubeznijo in z dobrimi deli.

južnoštajerska mesta, je treba, da podpiramo v njih obrtni živelj. Prihodnjost nas bode učila koliko bode novi državni zbor kos tej svoji nalogi.

Celjske novice.

(**Prva opera v Celji.**) Nedelja dne 14. marca 1897, ostane zgodovinsko-pomenljiv dan za Celje in celjske Slovence. Pela se je prva opera v Celji v slovenskem jeziku. Kolikega kulturnega pomena je to za nas, čutijo oni, pred katerimi se je še pred par leti pluvalo na cesti, če je slišala nemškutarska sodrga slovensko govorico. To je bil v resnici praznik za nas Vse je nekako nestrpno pričakovalo začetka igre in si delalo razne sodbe in pričakovanja. A že po prvem nastopu igralcev, uvidel je skoro vsakdo, da je prekošeno vsako pričakovanje. Vspeh opere je bil velikanski. Občinstvo je bilo res navdušeno in je posebno gdč. Sevčikovo, g. Nolli-ja in g. Raškovića opetovano odlikovalo. Ta občni vspeh je tudi jasno in najboljše merilo za kakovost operne predstave. V posameznem smo se istinito čudili s kako spretnostjo je junakinja opere gdč. Sevčikova ulogo „Gilde" izvajala. Očaral nas je njeni divni glas, ki se je s čudovito lahkoto povspeval v skoro neverjetne višine in pri tem ostal čist in doneč. Poleg tega pa je gdč. Sevčikova tako resnično in ginljivo izvrševala igro, kakor bi res bila zvesta, nesrečna Gilda. Gosp. Nolli-ju, starosti sloveskih igralcev in opernih pevcev, kaj naj o njemu rečemo? Njegovemu petju in vsemu njegovemu kretanju je bilo jasno posneti, da je „doma" na odru in velikan v petju. Sicer pa ga itak poznamo! Prav izvrstno je pel tenorist g. Rašković. Slišali smo mičen in vender krepek glas, ki se je najbolj podajal v krasnih pianospevih in se nam prav omilil. Kakor glas, tako je bila tudi igra prav simpatična in ljubeznjiva, popolnoma prikladna izbrani ulogi. Če je koncem igre njegov glas se nekoliko utrudil, mi tega skoro nismo opazili in igri ni prav nič škodovalo. Nasprotni utis je napravil g. Fedyczkowski: bali smo se ga — kar je bil tudi namen njegove uloge. Laškega bandita bi se ne mogli strašnejšega misliti, kakor njega, in mogočni globoki bas je popolnil utis. Obžalovali smo, da je bil njegov nastop le kratek. Isto moramo reči glede gdč. Veterove, ki je predstavljala razbojnikovo sestro. Koketna igra o sestanku z vojvodo je bila popolno prikladna ulogi, njeni alt nam je bil prav simpatičen. Tudi vse druge manjše uloge bile so izvrstno zastopane, tako, da boljše igre ni mogoče videti v Gradci ali kakem drugem večjem mestu. Vsa čast in slava g. kapelniku Hilarij Benišeku, ki je izvežbal godbo in pevce in tako spretno vodil celo opero. To je mož na pravem mestu. Kar se tiče zbora, lahko je nanj „Dramatično društvo" ponosno, pel je krasno in tudi njegovo kretanje je bilo dovršeno. Kakor igralcem, tako gre vsa čast godbi, ki je najtežavnejše prehode s čudovito točnostjo rešila, in različnim prizorom pridala po svojem spremljevanju pravo lice. Vsi smo bili jedini: srečni Ljubljančani, ki imajo take igralce, pevce in tako godbo! Ta prvi vspeh v vsakem oziru nam je porok, da bodemo v kratkem in gotovo še mnogokrat imeli priliko diviti se izbornim močem „Dramatičnega društva" iz Ljubljane.

(**Gospode volilce**) opozarjamo, da zapišejo razločno za volitev dne 20. t. m. na volilni listek ime dr. Juro Hrašovec v Celji, da ne bode kakih pomot.

(**Umrl je**) dne 12. t. m. za kapijo g. Franc Krašovic, pozlatar in hišni posestnik v Celji. Rajni je bil blaga duša in vrl narodnjak; jeden med prvimi delavci za narodnost med Slovenci v Celji. Kap zadela ga je pred sodiščem med obravnavo, ko so sodili suroveže, ki so pri volitvi volilnih mož za okolico celjsko, napadli njega in še več drugih ter jih pretepali in suvali. Poštenemu možu je razburilo kri, ko je čul, kako podlo in nepravično so govorili nasprotniki in kako omahovale priče, na katere je mislil, da se je moč zanašati, kakor na skalo. — Bog mu daj večni mir!

(**Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj**) je imelo dne 7. marca t. l. že svoje tretje zborovanje v tem letu, kar je gotovo znamenje živahne delavnosti. Vdeležba je bila prav dobra, kajti zbralo se je nad 30 udov, med njimi tudi g. Jošt, knjigovodja v Celji, ki je društvu pristopil kot podporni ud. Bog ga živi! — Gospod M. Iglar, nadučitelj v Loki je imel res izvrsten, vsestransko premišljen in času primeren govor o snovi „Idealizem in šola". Da je ubral pravo struno, pričalo je živahno ploskanje in glasno priznavanje, na koncu govora. Na občno željo je g. tovariš obljubil ta svoj govor, ki je bil namenjen tudi širjemu obšinstvu, objaviti v „Domovini". — Da bi spodnještajersko učiteljstvo zamoglo v vseh zadevah soglasno postopati, izreklo se je društvo po daljšem živahnem razgovoru, naj se v ta namen vrši v bodočih velikonočnih počitnicah, shod spodnještajerskega učiteljstva, katerega naj skliče v kak večji kraj gospod Strmšek, učitelj v šmarskem okraji, ki je prvi sprožil to misel. — Slavno ravnateljstvo banke „Slavije" v Ljubljani se je sklenilo vprašati, kako da ne pošlje prispevkov, katere je obljubilo plačevati od onih društvenikov, ki so pri njej zavarovani. — Da bi učiteljstvo v obilnejši meri pristopilo „Slov. Matici", prevzame v ta namen poverjeništvo za oba okraja g. Petriček in izrazila se je želja, naj bi to storila tudi druga učiteljska društva. Istotako se je naglašalo, naj se deluje na to, da se krajni šol. sveti in občine v obilnej meri naroče na slovenski zemljevid, ki ga misli izdati „Slov. Matica". — Sklenilo se je, da se prihodnje zborovanje vrši dne 2. majnika v Laškem trgu. Dal Bog, da bi društvo še za naprej tako vrlo napredovalo; kajti delavno učiteljsko društvo je najboljši dokaz navdušenega in narodnega učiteljstva.

(**Nemška nestrpnost.**) K operi „Rigoletto" vabilo se je, kakor povsod običajno, tudi v Celji z lepaki, kateri so se na za to določenih voglih prilepili. A dolgo niso bili prilepljeni. Našle so se seveda hitro barabe tudi boljšega stanu, katerim takšna oznanila vzbujajo „furor teutonicus". Mi bi tega niti omenili ne, ker nas tako početje ne spravi iz hladnokrvnega ravnotežja; a omeniti to vender moramo, ker se nam dozdeva, da tu ni uplivala samo nestrpnost, nego tudi zavist, zavist, da je nam Slovencem dana prilika v Celji slišati tako znamenito opero, med tem, ko se Nemci vkljub svoji „velikanski kulturi" morajo zadovoljiti z vsakim „šund-om", če si pa v svojem gledališču hočejo privoščiti kaj boljšega, njim pa Offenheim vrata pred nosom zapre. —

(**Narodne veselice in slavnosti**) je neki zagrizenec v „Slovencu" obsojal, češ, da iz njih veje liberalni duh, da ljudstvo pohujšujejo, ker jih preveč vodi narodnostno načelo, ne pa zgolj katoliško. Kaj mož prav za prav hoče? Posvetne veselice in slavnosti razvedrujejo in navdušujejo k dobremu in lepemu. Zadnjo nedeljo predstavljala se je v našem „Narodnem domu" opera „Rigoletto". Nje se je udeležilo tudi več duhovnikov. Naj dotični „Slovenčev" dopisnik vpraša te duhovnike, ali so bili pri tej posvetni prireditvi pohujšani. Res se posebno v gledališčnih igrah včasi predstavljajo stvari, ki se ne vjemajo povsem z moralo; a ni ga pisatelja, ki bi pokvarjene značaje in pohujšljive dogodke predočeval v pohujšajoče namene. Ne, to so mu le sredstva v namen, da bi se poslušalec in gledalec s studom obrnil od takih značajev in dogodkov. Zato pa se tudi vsaka gledališčna igra že po svoji dramatični tehniki razvija tako, da z začetka na videz zmaguje pokvarjenost in nenravnost nad čistostjo in nravnostjo, da se nedolžnost in pravičnost zasleduje in preganja, da se pa nazadnje stvar obrne in da pravica in nravnost zmaga ter da dobi s kraja razžaljeno dobro čustvo svoje moralno zadoščenje pri vsaki igri obvezni glorifikaciji pravice in nravnosti. Gledališčne igre torej nikakor ne pokvarjajo, nasprotno, prav dobro sredstvo so za blaženje in moralno odgojo človeškega značaja. Ravno tako je vsaj pri nas Slovencih z drugimi posvetnimi zabavami. Ali so naše narodne veselice in slavnosti že koga pohujšale; ali je kvarno za nas, če se nam pri takih prireditvah utrjuje narodna zavest? Nam ne pričuje zgodovina zadnjih desetletji in vsakdajna skušnja, da ostane Slovenec z utrjeno narodno zavestjo tudi pravičen, pošten in dober — katolik, med tem ko se odpadnik — nemškutar vedno odvrne kakor od svojega maternega jezika tako tudi od tistih cerkvenih naukov, katere mu je mati dajala? Nikari torej ne zabavljajte čez naše posvetne zabave in slavnosti, ampak zahvaljujte nas, da vam z istimi pomagamo odgajati in blažiti narod!

(**Mestna policija**) nikakor ne izpolnuje svojih dolžnostij, vsaj kedar se gre za Slovence. V ponedeljek se je po mestu že celi popoldan govorilo, da namerava neka nemškutarska tolpa zvečer prirediti mil. g. opatu „Katzenmusik". Pisec teh vrstic pozna nekaj uradniških obitelji, ki niso v nikaki zvezi s temi ljudmi, pa so vendar izvedele za nameravane demonstracije ter jih zvečer šle iz radovednosti opazovat. Če uradnik, ki sedi v svoji pisarni in ki kakor tukaj z javnostjo prav malo pride v dotiko, za take škandale izve, kako bi ne bila mestna policija izvedela, kaj se namerava? Škandal se je potem tudi izvršil v popolnem „redu", to je brez vsake zavide od strani redarstva. Vodja je bil seveda zloglasni Oechs, ki je bil še le pred tednom dnij obsojen zaradi razgrajanja pri volitvah v V. kuriji na pet dnij zapora.

„Rigoletto".

Giuseppe Verdi, skladatelj „Trubadurja", „Rigoletta", „Ernanija" in dolge vrste drugih, svetovno znanih oper, je najznamenitejši italijanski glasbenik našega veka. Rodil se je dné 9. oktobra 1813. leta. v mestecu Roncole blizu Parme. Obiskal je konservatorij v Milanu in že leta 1839. zložil opero „Oberto" s katero je zaslovel po svoji ožji domovini. Leta 1842. prvič uprizorjena opera „Nabucco" je še povečala njegovo slavo, ali še le velike in krasne opere „Trubadur", „Rigoletto", „Ernani" itd. so raznesle njegovo ime po neitalijanskih deželah in mu pomogle do svetovne slave. Danes je Verdi priznani najženijalnejši zastopnik italijanske glasbe, katera, kakor priča „Trubadur", ugaja tudi našemu občinstvu najbolje.

Opera „Rigoletto", katera se je uprizorila na našem odru prvič v nedeljo, 14. t. m. je svetovno znana in se igra po vseh velikih gledališčih še dandanes, dasi je že precej stara, kajti prvič se je uprizorila v Benetkah in sicer dné 11. marca 1851. leta.

Zaradi lažjega razumevanja hočemo v naslednjih vrstah podati vsebino dejanja, katero se vrši v Mantovi in nje okolici v 16. stoletji.

Predigra: Vojvoda Mantuvanski je priredil slavnost, na katero je povabil mnogo gostov. Na slavnosti občuduje najbolj grofinjo Ceprano, zajedno pa pripoveduje prijatelju Borsi o mladem, krasnem dekletu, s katerim se je seznanil v neki cerkvi. Mej plesom skuša vojvoda pridobiti si srcé grofinje Ceprano, radi česar draži grofa dvorski šaljivec ali norec Rigoletto. V tem prinese Marullo vest, da ima grbasti in pohabljeni Rigoletto ljubimko, dočim hujska Rigoletto vojvoda, naj se iznebi grofa Ceprana, da si pridobi njegovo ženo. Ceprano povabi svoje prijatelje k sebi, da se dogovoré, kakó izvršiti osveto. Hkrati pride grof Monterone, čigar hči je bila zapeljana, da pokliče vojvodo na odgovor. Mesto vojvode ga odpravi Rigoletto z roganjem in zasmehovanjem, za kar Monterone, katerega odpeljejo biriči v ječo, prekolne Rigoletta in vojvodo.

Prvo dejanje: Noč je, Rigoletto se priplazi k svoji hiši. Peče ga, da ga je grof Monterone preklel. Blizu hiše naleti na tolovaja Sparafucila, kateri se mu ponudi za vsako delo. Ko je sam, se roga samemu sebi, da služi za norca, potem pa stopi v hišo, kjer ga njegova hči Gilda veselo pozdravi. Rigoletto noče svojej hčeri povedati, kdo in kaj da je, roti jo pa, naj ne hodi z doma in Gilda ga zagotavlja, da ne hodi nikamor drugam, kakor v cerkev. Rigoletto se skrbno ozira, če kje ne posluša kdo njegovih besed. V tem se je pa vojvoda priplazil v hišo h Gildi, katera ga ljubi. Seznanila se je bila z njim v cerkvi. Gilda in vojvoda si prisegata večno ljubezen in zvestobo. Težko se ločita. Ko se odpravlja Gilda v spalnico, se zberó pred hišo Cepranovi prijatelji, da jo ugrabijo, menéč, da je Rigolettova ljubimka. Rigoletto pride k njim in povedo mu, da hočejo ugrabiti grofinjo Ceprano: Rigoletto jim veruje in si da zavezati oči. Cepranovi prijatelji ugrabijo Gildo, in nje klicanje na pomoč napoti Rigoletta, da strga robec z

očes. Ko vidi, da so mu ugrabili Gildo, se zgrudi nezavesten.

Drugo dejanje: Vojvoda je v svojem gradu in njegovi kavalirji mu pripovedujejo, kdo je ugrabil Gildo in kam je bila pripeljana. K njim pride Rigoletto in zbija šale, dasi mu krvavi srce. Končno prosi navzoče kavalirje, naj mu dajo zopet Gildo in sluteč, da vojvoda vé, kje se mudi njegova hči, hoče siloma do njega, a navzočniki mu branijo. Hkrati pride Gilda. Zbrani dvorjani zapusté dvorano, Gilda pa pové, kakó se je z vojvodo seznanila in prizna, da je šele zdaj izvedela, kdo je njen ljubec. Rigoletto jo tolaži, zajedno pa sklene, da se grozno maščuje.

Tretje dejanje: Oder je razdeljen na dve polovici, na jedni strani zidú je cesta, na drugi pa soba tolovaja Sparafucila. Po cesti prideta Rigoletto in Gilda, katera naj se tu prepriča, če jej je vojvoda zvest. Vidi, kako sedi tolovaj v svoji sobi in kako prideta k njemu vojvoda in poulična plesalka Magdalena. Rigoletto prigogarja svoji hčeri, naj v moški obleki zbeži v Verono, kamor hoče tudi on naslednji dan priti. Gilda sluti, kaj namerava njen oče. Ko je odšla, naroči Rigoletto tolovaju, naj umori vojvodo, ter mu plača polovico nagrade. Vojvoda hoče v tolovajevi hiši prenočiti. Magdalena naj mu po tolovajevem naročilu vzame orožje; plesalka prosi za vojvodo milost, a brat se ne da omehčati, pač je pa pripravljen umoriti koga drugega, če se najde do polnoči.

V moško obleko oblečena Gilda se je v tem vrnila in čula pogovor. Da reši ljubca, potrka na vrata; Sparafucile odpre in videvši moškega pred seboj, zabode Gildi bodalo v srce. Na to pride Rigoletto in tolovaj mu zroči mrliča, da ga vrže sam v reko. V tem začuje Rigoletto pevaje domov vračajočega se vojvodo in potegne ves prestrašen plašč iz nad trupla, ležečega pred njim ter spozna Gildo. V zavesti, da je sam kriv njene smrti in da se je izpolnilo nad njim prokletstvo Monteronovo, se zgrudi kraj umorjene Glide.

Spodnje-štajerske novice.

(**Državnozborska volitev.**) Pri državnozborski volitvi dne 17. t. m. bil je za kmečko skupino celjsko-brežko izvoljen g. Hugo vitez Berks s 300 glasovi od oddanih 315 glasov. — Za skupino ptujsko-ljutomersko izvoljen dr. L. Gregorec z 331 glasovi. — Mariborska skupina pa je volila g. Franc Robiča z 223 glasovi. — Mi se le bojimo, da si je g. prof. Robič preveč naložil in ne bode mogel vsega opravljati, vsaj volilcem v prid ne. Deželno odborništvo že samo zahteva celega moža in državni zbor naj bi tudi ne bil le radi „lepšega". Volilci, ki odpošljejo zastopnika v zbornico, niso in ne morejo biti zadovoljni s tem, kar je poslancu prav in dobro, temveč oni zahtevajo, da poslanec v resnici zastopa njih težnje in se bori za njih koristi.

(**V Šmartnu v Rož. dol.**) so gotovo gospodarji lahko ponosni na svoje lepe sadunosnike, kateri kinčajo prijazno okolico, kateri jim dajo obilnega dobička. A nikakor jim ne moremo odobravati stanje cest. Če nekoliko dež porosi, nastane po šmartenskih cestah prava povodenj — človek bi mislil, da je zašel v kako močvirje. A ne samo to. Pomislite, koliko trpi živina, kadar vozite drva ali druge reči; jezite se nad živino in jo pretepate. Kedo zasluži v tem slučaju kazni, vi, ali neumna živina? Ko bi vsak gospodar obrnil le jedno stotino dobička, ki ga je imel pri sadji, v zboljšanje cest, storilo bi se lahko mnogo. Toraj gospodarji, na delo! Videli bodete, da vam bo denar, ki ga porabite v zboljšanje cest, obrodil obile obresti.

(**S Teharjev.**) Prihodnjo nedeljo t. j. 21. t. m. ob treh popoludne bode imelo kat. slov. politično društvo na Teharjih v gostilni gosp. Jos. Šušterič-a svoje zborovanje. Razpravljalo se bode o tem, kaj je krivo, da razpada kmečki stan, in kaj je treba, da bi si zopet opomogel. Pridite v obilnem številu!

(**Cerkev sv. Janeza nad Prožinom**) je jedna najstarejih na Štajerskem in stoji visoko nad šentlovrensko cerkvijo. Zidana je na pečevnatem robu in ima 2 in pol sežnja dolg kor in 4 sežnje dolgo ladijo. Oltar je postavljen po novem načrtu, nad katerim se vzdiguje okrogel obok. Zvonik stoji na posebni pečini od cerkve ločenem kraju, v katerem vise trije zvonovi. Najstareji je najmanjši, večja dva pa sta bila leta 1769. vlita v Celji. Ker v spomladnem času ljudstvo rado obiskuje visočine, spominjam tukaj, da je bilo leta 1825. vsakemu, ki to cerkvico obišče in prejme sv. zakramente, podeljeno 100 dni odpustkov in to na velikonočni ponedeljek, na god sv. Janeza Krstnika, sv. Janeza Evangelista in Žegnansko nedeljo.

(**Iz Št. Jurja na j. žel.**) prejeli smo naslednje vrstice, v katerih se kaže sad nemške šole. „Rechnung. Fürn Herrn Herrn Alois Nendl. 1 Grosse Stalltier Schloss reperirt obn peim Marhof in Botrischnza 35 kr. 2 grosse schinir penta gemacht für die Vijaker Woben 45 kr. 80 kr. Št. Jurski ključar". Bog moj! kdaj vendar pride za nas čas, da se ne bode mučila naša deca s tujščino in se podučeval naš lepi materni jezik, ki gotovo zadostuje za vse potrebe v lepi naši domovini slovenski.

(**Koliko so stale štajerske deželne železnice.**) Železnica Celje Velenje je stala 2 milijona 702 tisoč 703 gld. 48 kr. (2,702.703 gld. 48 kr.), železnica Wieseldorf-Stainz 315 502 gld. 50 kr. — Poličane-Konjice 351.167 gld. 26½ kr. — Kapfenberg-Seebach-Au 1,051.064 gld. 72 kr. — Unzmark-Mauterndorf 2,614.620 gld. 57 kr.; naprava vseh pet deželnih železnic je torej požrla 7 milijonov 35.058 gld. 53½ kr. Znano pa je, da morajo zdaj nekateri okraji ogromne svote plačevati, da se pokrijejo letni primanjkljaji pri teh železnicah. Tako n. pr. plačuje konjiški okraj vsako leto 6300 gld. Poslanec Walz je torej nasvetoval: „Naj se podere železnica konjiška. Na železniškem tiru naj se sadijo vrbe; osebe pa, ki se pečajo zdaj s tem, da se vozijo prazni vozovi po tej železnici, naj ostanejo še na dalje v deželni službi ter naj pletejo koše iz vrbovja, ki bo zraslo na progi iz Konjic v Poličane". Sicer se je sklenilo na predlog železniškega odseka, da se ima deželni odbor pogajati s tistimi okraji, ki so zavezani, plačevati vsakoletni primanjkljaj, da se rešijo teh večnih plačil s tem, da enkrat za vselej neko svoto plačajo, potem bi bili pa oproščeni nadaljnih plačil.

(**Iz Šaleške doline.**) V nedeljo dne 21. svečana priredila je „Šaleška čitalnica" v Šoštanji koncert. Ker zaradi nekaterih znancev rad zahajam v Šoštanj, napotil sem se vsled prijaznega povabila tudi sedaj, da sem se prepričal o narodnem napredku Šaleške doline. Prišlo je še precej gostov, a pri koncertu, posebno pri zadnji točki, ko je nastopilo 14 pevcev, vidil sem, da je poslušalcev komaj dvakrat toliko. Nisem tako izobražen za strogega kritika v godbi in petju, lahko pa rečem: vse koncertne točke popevale so se jako dobro, na kar so lahko gg. pevci in njih pevovodja gosp. Iv. Brinšek ponosni. Obžalujem Šoštanjce, da zgubé v kratkem tega gospoda, ki se ne bode dal lahko nadomestiti. — Ženski zbor „Slovenskim mladenkam" mi še danes doni po ušesih; tako izvrstno se je popeval ta valček, da ga ne morem pozabiti. Slišal sem petje po vsej Savinjski dolini in tudi drugih krajih, a tako izbornega petja nisem našel v celem zahodnem kotu Spodnjega Štajerja. Zakaj tako malo vdeležbe?

(**Narodna čitalnica v Gornjemgradu**) ima za upravno leto 1897. sledeči odbor: Predsednik Anton Svetina, c. kr. notar in župan; podpredsednik in blagajnik Franjo Kocbek, nadučitelj; tajnik Ognj. Šijanec, učitelj. Odborniki Josip Kranjc, Josip Mikuš, Alojz Schechel in dr. Janez Schlander.

(**Premeščen.**) Praktikant pri c. kr. davkariji v Gornjemgradu Robert Štepic pride v Šmarje pri Jelšah od koder gre tamošnji c. kr. davkarski pristav Ilovšek v Gornjigrad.

(**Iz Ljubnega v Gornjisavinjski dolini.**) Dne 15. sušca t. l. vršila se je volitev novega občinskega odbora, ktere se je lepo število volilcev vdeležilo. Izid je bil ta, da je nekaj starih odbornikov odpadlo, ktere so novi nadomestili. Ali pa bodo novo voljeni gg. odborniki svojo težko nalogo dobro rešili, je sedaj vprašanje. Bodite toraj novi obč. odborniki odločni in vneti za red, pravico in blagostanje ljudstva ter ne dajte se pregovoriti od suknarjev, kteri vaših teženj ne poznajo in nositi nečejo, ampak posvetujte se v vsaki zadevi popred, ko jo sklenete z izkušenimi možmi, kteri so tega vajeni.

(**Iz Trbovelj.**) Pri zadnjem poročilu o tukajšni veselici izostali ste imeni najbolj zaslužnih dveh gospodov za to veselico in sicer vrli vodja tamburašev g. učitelj Robert Plaušak in pa pevovodja g. Ličar, kar popravljamo s tem in prosimo oproščenja.

(**Zdole blizu Brežic.**) Marsikateri kmetič še ni pozabil toče, katera mu je lansko leto oklestila vse do kraja. Prikazala pa se je že letos rano na naše sedaj še postrižene hribčke. Pretečeno nedeljo 14. t. m. ravno ob dveh popoludne vzdignil se je hud vihar, blisk in grom. Strela je udarila v hram posestnika Omerzu, ki je imel ondi veliko vinske posode in drugih raznih stvari shranjenih, zgorelo je vse. Ljudstvo je iz cerkve zapazilo prvo ogenj, in je z velikim hrumom pobegnilo iz cerkve. Vendar rešiti ni bilo kaj moč.

(**Posojilnica v Pišecah**) je imela leta 1896 prometa gld. 31.094·49, pristopilo je njej 98 udov z 219 deleži, izstopilo pa 11 udov z 32 deleži, tako da šteje 516 udov, ki imajo v deležih 1.347 gld. Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega, če tudi ni ud in se obrestuje po 5%. Posojila se dajejo proti 6% samo zadružnikom. Uradni dan je vsako nedeljo od 8. do 12. ure predpoldne.

(**Imenovanje.**) Živinozdravnik Alojzij Paulin v Rogatcu imenovan je c. kr. okrajnim živinozdravnikom na Štajerskem.

(**Občinski pečati.**) Materin jezik zaničevati se pravi samega sebe zaničevati. To store gotovo oni predstojniki, ki po slovenskih občinah nemški uradujejo in samo nemške pečate imajo. Tu omenjam sledeče občine okoli Ptuja: Vurberg, predstojnik Gosnik; Sv. Urban, predstojnik F. Marinič; Sakušag, predstojnik J. Majcen; Pobreš, predstojnik Schosteritsch. (Pri zadnjem že podpis kaže, da so mu slovenski kmetje le „gemeine Windischen"). Gospodje predstojniki, ali ni to sramota za vas in za celo občino? Ako že vam je nemščina res tako ljuba, dajte si dvojezičnih pečatov naročiti, saj ste le s slovenskimi glasovi izvoljeni, in s Slovenci se bavite in slovenska mati vas je rodila. Volilci, vi pa oddajte drugikrat svoje glasove onim možem, ki ljubijo in spoštujejo vaš jezik. Ne bodimo podlaga tujčevi peti!

(**V Svetinjah pri Ormoži**) padala je v nedeljo 14. marca popoludne med večernicami toča fižolove debelosti. Je li to dobro ali slabo znamenje?

(**Taki-le so.**) Skupina dam na Muti osnovala je pretečeno leto društvo „Südmark" ter priredila meseca prosinca koncert pod vodstvom premilostive, visokočastivredne madame madame Erber. Vendar pa ta veliko obetajoča veselica ni imela nikakor željno pričakovanega izida in uspeha, prav tiho in mlačno se je vršila, konečno pa sta se dva napeta Nemca sprla in zgrabila in konec temu je bil, da so mlajšega pravega bahača in črnilolizca pri vratih venkaj vrgli ter domu spodili. Mnogo dam se je potem izrazilo, da se take veselice nikdar več ne bodo udeležile, zato pa tudi letošnji pust nihče na to več mislil ni, dasitudi je bilo rečeno, da se bo vsako leto vršila. Taki nemili usodi utegne tudi društvo „Südmark" propasti.

(**Ta ne pozna vneboupijočih grehov.**) Fužinar Otto Erber je meseca prosinca t. l. mnogim kovačem zaslužen denar, vsacemu od 10—15 gld. odtrgal, trdeč, da so preveč zaslužili. Ti so namreč od kosa plačani in, ker so vse žile napeli, zaslužili so seveda več, a Erberčku gre denar sila težko iz rok. A prikrajšani delavci pritožili so se pri c. kr. sodniji v Marenbergu in Erberček je bil pozvan istim dodatno vsak zaslužen krajcar izplačati, kar je tudi storil. — Leta 1893. je Erberček ravno tako storil z drugimi kovači, a isti si niso znali pomagati, le to službo zapustivši iskali so si dalje po svetu pravičnejšega gospoda-delodajalca. A sedaj si bo ta nemški junak, pri katerem je še marsikaj za urediti, pač dobro zapomnil lepi rek: „Pošteno traja najdalje."

(**Iz Ljutomera.**) (Konjska dirka). Hvala Bogu! Dirkarsko društvo se je oživelo. Dve dirki bodete letos. Jedna meseca maja in druga me-

seca septembra. Čujemo, da bodejo jako lepa darila. Kmetje pripravljajte se! Prišli bodo tudi vnanji kupci. Letošnja dirka mora se na živahen način izvršiti.

(**Iz ljutomerske okolice.**) Spomlad je prišla. Gospodarji se zalagamo z novo živaljo, osobito mlade pujseke devamo v hlev, da bo v jeseni kaj kolin. Toda pričakovali smo, da nam bode naš okrajni zastop vendar enkrat kaj novega plemena nakupil in merjasce razdelil. Gospod načelnik ima sam lepo žival. Ali za nas uboge kmete ni nič penez? Je vse železnica in pa tisti stranski tir požrl?

(**Od Sv. Andraža v Sl. gor.**) Občespoštovani g. Kronvogl, sodnijski pristav pri Sv. Lenartu v Sl. gor. je spet blagovolil tukajšnjemu bralnemu društvu izročiti 4 krone v blag namen; za kar se mu društvo najtopleje zahvaljuje.

(**Iz mariborske okolice.**) Učiteljstvo tukajšnje okolice je nadalje imelo v Spodnji Kungoti blizu Maribora, na dvorazredni šoli dne 11. sušca t. l. hospitacijo, koje se je poleg vrlega ravnatelja in c. kr. okraj. šol. nadzornika g. H. Schreinerja in g. nadučitelja Mih. Nerata udeležilo lepo število gospodov učiteljev v dokaz, da se naše učiteljstvo resno prizadeva v svojem važnem poklicu napredovati in rado žrtvuje svoje moči in trud v prospeh in napredek našega šolstva. Marljivi gosp. učitelj Avg. Požegar je v drugem razredu izgledno in spretno poučeval učence v šolskih predmetih iz računstva, domoznanstva in jezikovnega pouka in k sklepu so učenci tri lepe pesmi navdušeno zapeli. Gospodje slušatelji so uzornemu pouku pazljivo sledili ter končno gosp. učitelja na njegovem zanimivem in uspešnem pouku živahno pohvalili ter ga navduševali v tem smislu v šoli napredovati. Na veselih obrazih šolske mladine je bilo opazovati, da marljivi g. učitelj uživa ljubezen in udanost svojih učencev, kar edino ga osrečuje v njegovem trudopolnem poklicu. Naj bi šolski napredek zanimival stariše in vse šolske kroge, kateri naj blagohotno podpirajo učitelje in šole pri pouku in vzgoji naše nadepolne mladine in milega naroda. Z nijedno rečjo se ne more človeštvu toliko koristiti, kakor s poučevanjem in vzgojevanjem mladine! „Očetje ne razvadite svojih otrok, ampak izredite jih v uku in strahu Gospodovem!“ (Efež. 6. 4.)

(**Odbor akad. tehn. društva „Triglav“**) javlja, da se bode vršilo VIII. javno redno zborovanje v soboto dne 20. t. m. s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Volitev: a) predsednika, b) podpredsednika, tajnika in gospodarja. 4. Slučajnosti. Lokal: „Ressource“; začetek ob 8. uri zvečer. Gostje dobro došli!

Druge slovenske novice.

(**Volitve v kmetskih občinah na Kranjskem.**) Na Kranjskem je zmagala katoliška stranka v kmetskih občinah z vsemi petimi kandidati. Pravi volilni boj je bil le v treh volilnih okrajih, v gorenjskih občinah, kjer je dobil Josip Pogačnik 156, Tomo Zupan, pa 106 glasov, dasi se je bil kandidaturi odpovedal. V notranjskih kmetskih občinah, kjer je dobil kandidat katoliške stranke dr. Ignacij Žitnik 105, kandidat narodne stranke Garzarolli pa 58 glasov, in v trebanjskem volilnem okraju, kjer je dobil Fran Povše 82 in Višnikar 58 glasov. Dr. Ivan Šušteršič je voljen z 260 glasovi v ljubljanski okolici in Viljem Pfeifer v dolenjskih občinah z 165 glasovi. Znamenito je to, da se je v Litiji oddalo 11 glasov za socijalista Kordeliča.

(**Umrl je**) v Ljubljani bivši urednik „Slovenskega Pravnika“ in odvetnik dr. Viktor Supan, po kratki bolezni v vratu. Imel je še le 33 let.

(**Stolnim dekanom**) v Ljubljani je imenovan prelat in kanonik dr. Andrej Čebašek.

(**Poneverjenje.**) V Ljubljani je policija prijela dva agenta, ki sta po ljubljanski okolici prodajala podobe na obroke. Denar sta potem od strank izterjevala in zase pridržavala.

(**Samomor.**) Obesil se je v Stožicah pri Ljubljani gostač Jakob Presetnik. Predni dan je zahteval od žene 50 gld., ki mu jih je tudi dala. Zapravil je 5 gld., drugi denar našli so pri njem.

(**Umrl je**) dne 10. marca t. l. gosp, Franc Kastelic, trgovec v Kandiji pri Rudolfovem. Ranjki je bil delaven in blag človek. Županoval je dalje časa občini Šmihelj pri Rudolfovem in se kazal vedno dobrega gospodarja. Tudi revežem pomagal je rad vedno kolikor je mogel. Blag mu spomin!

(**Velika nesreča**) pripetila se je ta teden med postajama Borovnica in Logatec. Tu namreč popravlja železnica mostove in je vsled tega moč voziti le po enem tiru. V ponedeljek ko je vozil poštni vlak proti Trstu, prišel je iz ovinka neki tovorni vlak od druge strani in ravno na mostu trčila sta vkup. Jednega delavca, ki se ni mogel umakniti zgrabil je stroj in ga raztrgal, da je bilo groza, druzega pa je vrgel preko ograje, da je bil na mestu mrtev, več pa jih je lahko poškodovanih.

(**Ogenj.**) Dne 11. marca je začelo goreti v Janeza Majnika hiši v Zadlogu nad Idrijo. Ogenj je naredil 1500 gld. škode.

(**Posojilnica za II. Bistriški okraj**) v Trnovem je imela v pretečenem letu gld. 120.932·75 prometa. Zadružnikov je pristopilo na novo 95 z opravilnimi deleži po 1 gl., eden je doplačal na svoj opravilni delež 24 gl., izstopil ni nobeden. Zadruga šteje toraj 258 članov in sicer 24, kateri imajo 52 glavnih deležev po 25 gld. in 234 z opravilnimi deleži po 1 gl. Vložilo je na novo 46 vlagateljev 27.803·16 gld., na že obstoječe knjižice doložilo je 31 vlagateljev 20.195·03 gld., skupaj 47.998·19 gld., vzdignilo je pa 54 vlagateljev, mej temi 20 celo vlogo, 23 127·61 gld., vložilo se je tedaj več 24.870·58 gl., kapitalizovane obresti za leto 1896 znašajo 2.738·04 gld., hranilne vloge koncem leta 1895 pa so znašale 54.351·19 gld., toraj je stanje hranilnih vlog 120 vlagateljev koncem leta 81.959·81 gl., in se je isto povišalo za 27.608·62 gl. Posodilo se je na osebni kredit 9.420·— gl., na posestva 22.380·— gl., na zastave 800·— gl., 32 600·— gl., vrnilo pa od posojil na osebni kredit 3.430·— gl., na posestva 2.770·— gl., 6.200·— gl., razposodilo se je tedaj več 26.400·— gl., posojila koncem leta 1895 so znašala 53.514·— gl., toraj je stanje posojil koncem leta 1896 danih 232 zadružnikom 79.914·— gl., in sicer znašajo posojila na osebni kredit 9 669.— gl., na posestva 67.675·— gl., in na zastave 2 570·— gl. Račun zgube in dobička izkaže 691·08 gl. dobička, kateri znesek se pridene zadružnemu zakladu, ki znaša toraj 1.443·41 gl. Obresti glavnih deležev se ne kapitalizujejo, p. n. zadružniki naj jih blagovolijo toraj vzdigniti.

(**Volitve v kmetskih občinah na Koroškem.**) Koroški Slovenci imajo v kmetskih občinah zaznamovati veselo zmago. V celovškem volilnem okraju je voljen z 117 glasovi stolni kanonik Lambert Einspieler. Nasprotni kandidat Kirschner je dobil 114 glasov. To je prvi slovenski poslanec koroški. Njemu ne bodo mogli očitati, da se meša v stvari druge dežele, ako bode zagovarjal težnje koroških Slovencev. — Manje sreče so pa imeli Slovenci in nemška katoliška stranka v drugih okrajih. V špitalsko-šmohorskem okraju je pal kandidat katoliške stranke Ivan Peitler, ki je dobil 66 glasov, dočim je nemško-narodni kandidat Wernisch dobil 83 glasov. V beljaškem okraju je voljen Karol Ghon jednoglasno, ker se Slovenci niso udeležili volitve. V šentvidskem okraju je pa voljen Tschernigg. Oba poslednja pripadata nemško-narodni stranki.

(**Volitev v peti kuriji na Koroškem.**) S 533 glasovi je voljen narodni Nemec milijonar dr. Lemisch. Socijalist Eich je dobil 101 glas in benediktinec o. Odilo Frankl 38 glasov. Zopet se je javno pokazalo, da katoliška stranka na Koroškem nima zaupanja. Sploh pa v nemških krajih vse premalo stori. Tudi tistih 38 glasov, ki jih je Frankl dobil, so največ slovenski.

(**Podpori „Südmarki“.**) Koroški deželni zbor je dovolil „Südmarki“ in nemškemu „Schulvereinu“ po 10.000 gld. podpore. S tem so deželni poslanci pokazali svoje skrajno sovraštvo do Slovencev, katere bi radi na Koroškem kar uničili. Za podporo so glasovali tudi veleposestniki.

(**Ropni umor.**) V Siebinjskem Kloštru na Koroškem so dne 24. februvarja t. l. roparji umorili in oropali posestnika Lovra Riepelna blizu njegove hiše.

(**Usmiljene sestre na celovški bolnici.**) Koroški deželni zbor se je tudi letos izrekel proti upeljavi usmiljenih sester v celovški bolnici. Izrekel se je pa, naj se vzemo usmiljene sestre za postrežnice v otroški bolnici, ki se misli zgraditi.

(**Gozdarska šola za planinske dežele.**) Tudi koroški deželni zbor se je izrekel za osnovo gozdarske srednje šole za planinske dežele. Taka šola je potrebna z ozirom na razmere v planinskih deželah.

(† **Matija Valjavec.**) Iz Zagreba nam je došla tužna vest, da je ondi umrl slovenski rojak, sloveči jezikoslovec in učenjak g. Matija Valjavec, umirovljeni gimnazijski profesor in pravi član „Jugoslovanske akademije znanosti in umetnosti“ v Zagrebu.

(**Volitve v kmetskih občinah na Goriškem**) Grof Alfred Coronini je voljen soglasno v slovenskih občinah. Dobil je 285 glasov. — Na Gradiščanskem je voljen župnik Zanetti z 98 glasovi. Faiduttijevi privrženci niso volili. Slovenci so volili župnika Zanettija.

(**Volitve v peti kuriji na Goriškem.**) Na Goriškem zmagali so v peti kuriji Slovenci s svojim kandidatom dr. Antonam Gregorčičem, ki je dobil 256 glasov; italijanski kandidat Waiz je dobil 173, socijalist Marn 6 in Bujatto dva glasova Na Primorskem so volitve v peti kuriji sploh pokazale, da ondu socijalizem še nima sploh nobenih privržencev. Slovani ne marajo za socijaliste, Italijani pa še manje.

(**Volitve za peto kurijo v Istri.**) V peti kuriji v Istri je bil izvoljen z 326 glasovi dr. Bartoli, slovenski kandidat dr. Laginja je dobil 292 in socijalni demokrat Gerin 10 glasov. Italijanska stranka je pri volitvah grozno pritiskala. Pri prvotnih volitvah so se vršile razne sleparije in le vsled tega je mogoče, da je zmagal Italijan. Upati je, da državni zbor volitev razveljavi.

Druge avstrijske novice.

(**Odstop dunajskega župana.**) V treh ali štirih tednih baje odstopi dunajski župan Strobach. Na njegovo mesto pride dr. Karol Lueger, katerega sedaj vlada predloži v potrjenje. Grof Badeni se je prepričal, da je večina Dunaja za dr. Luegerja in se ne misli več ustavljati želji prebivalstva.

(**Volitve za peto kurijo na Dunaji**) so se vršile neposredno, kakor tudi po vsem Dolenjem Avstrijskem. Zmagali so krščanski socijalisti v vseh dolenjeavstrijskih volilnih okrajih. Na Dunaji je bil posebno hud volilni boj mej krščanskimi socijalisti in socijalnimi demokrati. Poslednji so se celo trdno nadejali, da zmagajo. Krščanskosocijalni kandidatje so na Dunaji dobili 277.918, socijalni demokratje pa 216 809 glasov. Volilna borba je bila nenavadno huda.

(**Volitve v moravskih kmetskih občinah**) so izpale ugodno za Čehe. Voljenih je 8 Čehov, 1 krščanski socijalist in 2 narodna Nemca. V Šleziji sta pa voljena dva Nemca in jeden Poljak.

(**Volitve v kmetskih občinah na Gorenjem in Dolenjem Avstrijskem.**) Na Gorenjem Avstrijskem je v kmetskih občinah voljenih sedem kandidatov katoliške stranke, na Dolenjem Avstrijskem pa sedem krščanskih socijalistov in jeden narodni Nemec.

(**14 socijalistov**) je voljenih v peti kuriji. Na Češkem jih je voljenih sedem, na Moravskem trije, v Galiciji dva in v Šleziji in na Štajerskem pa po jeden. Večina jih je zmagala še le pri ožji volitvi, ker so jih podpirali liberalci. Brno, Levov, Krakov in Gradec bodo v državnem zboru zastopali socijalisti. V kmetskih občinah in mestni volilni skupini pa socijalisti nimajo upanja, da bi vjeli kak mandat.

(**Češka zmaga v Plznu**). V Plznu na Češkem zmagali so pri občinskih volitvah Čehi v vseh treh razredih. Do sedaj so Nemci imeli večino v prvem razredu. Taka zmaga je v Plznu čisto naravna, kajti mesto ima 6000 Nemcev in nad 50.000 Čehov. Nemci se grozno jeze in njih listi že prerokujejo, da bode to imelo slabe po-

sledice v narodnogospodarskem oziru. V nemških mestih, ki imajo razmerno po dosti več slovanskega prebivalstva, kakor Plzen nemškega, so pa čisto nemški občinski zastopi, in nemški gospodi se pa to zdi v najlepšem redu.

(**Zjedinjenje Dalmacije s Hrvaško.**) Poslednji čas se je v nekaterih madjarskih listih razpravljalo o tem, da bi Ogerska zahtevala, naj se Dalmacijo združi s Hrvaško. S tem bi se ogerski državni polovici odprla nova pristanišča, poleg tega bi pa od Hrvaške potem lahko zahtevali večji donesek k skupnim ogersko-hrvaškim stroškom. — Ta stvar se je že večkrat sprožila v dalmatinskem državnem zboru, a vzlic temu velik del Dalmatincev ne želi priti pod Hrvaško, dokler vladajo ondu sedanje razmere. Za odločitev Dalmacije od naše državne polovice so posebno narodni Nemci, ker upajo, da bi potem Nemci ložje po svoji volji vladali v Avstriji.

(**Madjari in dunajske volitve.**) Madjare silno jezi zmaga krščanskih socijalistov na Dunaji. „Pester Lloyd" celo preti, da Madjari ne vsprejmejo nove pogodbe iz umazanih rok avstrijskih poslancev. Ta madjarska jeza se pač še malo ohladi, predno se bode pogodba z Ogersko sklepala.

Ogled po širnem svetu.

(**Narodna jednakopravnost v Belgiji.**) Flamanci se v Belgiji že dolgo časa poganjajo za jednakopravnost svojega jezika s francosčino. V zbornici so stavili predlog v tem smislu, a francoska stranka ga je znala zavleči, da letos ne pride na vrsto. Flamanci imajo večino v zbornici, a je kacih 30 flamanskih poslancev, ki ž njimi glasujejo. Flamanci imajo torej tudi svoje renegate, kakor vsak narod, ki se bori za svoje pravice.

(**Na Španskem**) se pristaši princa dona Karlosa pripravljajo za ustajo. Don Karlos ima namreč stare pravice do prestola. Karlisti v več pokrajinah imajo že posvetovanja in na skrivnem iz inozemstva dobivajo orožje. V San Mignolu so jih 38 zaprli, ko so jih dobili pri nekem posvetovanju.

(**Položaj na Kreti**) je jako žalosten. Mohamedanci bežali so v mesta in bivajo natlačeni v hišah. Pomanjkuje jim že živeža. Nazaj v vasi, pravijo, da več ne gredo. Prosijo zastopnike velevlasti, da bi preskrbeli, da jih prepeljejo v Azijo ali pa na otok Rod.

(**Grška in velevlasti.**) Ker se Grška ni hotela udati volji velevlastij, so evropske vojne ladije obkolile Kreto in grška pristanišča. Pričakovati je vsekako, da se Grki udajo. Kako naj se urede razmere na Kreti, o tem velevlasti niso jedine. Predlagalo se je, da čete vseh velevlastij zasedejo Kreto, a ta nasvet ni obveljal, ker Avstrija in Nemčija ne dasta vojakov za boj v notranjih delih Krete. Sedaj se govori, da italijanska in francoska celo zasedejo Kreto, a vendar še ni nič gotovega.

Dopisi.

Iz Velenja. Kar stoji Šaleška dolina, imela je le malo kdaj priliko videti med seboj deželne in državne poslance. Redko kedaj bila je kmetu te doline sreča dana bivati med svojimi poslanci ter tuge in težnje predlagati taistim. Zahtevalo se dosedaj sicer to ni, pa poslanci vedeti bi sami mogli, da je to njihova dolžnost.

Kaj pa nas žene danes k temu in kaj poslance med svoje volilce, da se skorej po celi Štajerski sklicujejo shodi?

To je neko vprašanje, ktero se ne da tako hipoma rešiti; če pa pomislimo nekoliko dalje, odgovoriti moramo, da, sila! —

Dokler časa je kmet, obrtnik in delavec mogel svoje stroške še lahko ali polagoma plačevati, se ni brigal za volitve, bilo mu je vse jedno ali je bil oni ali ta poslanec, bilo mu je vse jedno ali je poslanec kaj storil ali ne, zadostno je bilo, da je po časnikih svoje obljube oglašal.

Odkar pa tare kmeta, obrtnika in delavca lakota, odkar ni zmožen vkljub svoje pridnosti več svojih davkov, redno ali polagoma plačevati, stanu primerno svoje rodbine preživeti, da, reči moramo, dati mora svoj zadnji rep živali s hleva, svoje zadnje imetje, nazadnje tudi svoj dom, sedaj jela je pihati druga sapa??

Zategadelj, če kdo hoče biti in kdor je danes poslanec imeti mora tri čednosti v sebi, in sicer srčnost, značajnost in delavnost.

Če je poslanec srčen se ne bode vstrašil tistih grozovitih napadov, kteri mu pretijo od vseh strani, ampak s pogumom zavrnil jih bode v dostojne meje.

Če je poslanec značajen, vedel bode zagovarjati pravico svojih volilcev in besede tekle mu bodo gladko iz ust in srca.

Da mu je biti pa delaven, to pa zahteva njegov stan in poklic. Kjer, če je poslanec delaven dosegel bode pri vladi gotovo nekaj, in če je vladi kaj na tem, da ne pogine kmetski in obrtni stan, vslišala bode pritožbe delavnega poslanca.

To prosimo in zahtevamo od naših poslancev, in upamo da bodemo tudi dosegli.

Nadaljne so naše želje:

1. Naj se na to dela, da se vstanovijo kmečki domovi, hipoteke po državi amortizavajo in kmečka posestva ne čez en četrt ali polovico vrednosti zadolžijo.

2. Naj bi se po državi vstanovil neki fond, kmečki fond, pri kterem bi mogel kmet dobivati vredna posojila, kterih obresti bi ne smelo presegati 3%.

3. Naj se vpelje borzni davek in naj se obdači razkošje.

4. Naj se vstanovijo deželne zavarovalnice, pri kterih bi mogel kmet svoje živinče pred nesrečo zavarovati, in to proti nizki premiji.

5. Naj bi se vpeljali vradni dnevi v Velenji in drugih enacih krajih. Vsaki teden naj bi se odločil eden dan, da bi ne bilo treba se kmetu cel dan zamuditi, ker ložej pride ena oseba, kakor pa 20 ali 30 zaradi ene.

6. Spremeni naj se vžitninski davek in sicer tako, da bi se mogel plačevati davek po alkoholu pri vinu pri živali pa po teži.

Ker to ni primerno, da se mora od slabega vina plačati ravno toliko kakor od dobrega, in rečem od 100 kilo težkega goveda ravno toliko kakor če ima živinče 400 kilo teže.

7. Naj se dela na to, da se spremeni lovska postava, res je, da je lov zabava, pa kdor hoče imeti zabavo, naj to tudi plača. Kako pride vbogi kmet do tega, da mora zaradi nekterih gospodov, kteri hočejo zabavo imeti si pa vničiti pustiti najlepše sadunosnike, najlepše upe.

8. Naj bi se poslanci glede gospodarskih razmer združili, in naj ne gledali na stranko ali stan, in naj si vstanovili „jugoslovanski klub", ker le z združenimi močmi dosegli bodo uresničenje želja svojih volilcev.

Veliko volilcev.

Iz Studenic. Draga mi „Domovina", dolgo že nisi prinesla nobenega dopisa z našega kraja in gotovo si je že marsikteri cenjeni bralec mislil, da tudi tukaj, kakor v mnogih drugih krajih spimo spanje pravičnega. Toda temu ni tako! Vrlo iz čvrsto se gibljemo in središče vsemu temu gibanju je naše „bralno društvo". Nikoli se ne moremo dosti hvaležne skazati našim rodoljubom, ki so nam ustanovili to velevažno društvo. „Bralno društvo" pa tudi skrbno in neumorno deluje za korist in blaginjo svojih društvenikov; ono preskrbuje ude z raznovrstnim poučnim in zabavnim berilom in marsikteri kmet se je iz tega berila že poučil o raznih gospodarskih rečeh in si prikrajšal nekteri dolgi zimski večer. Prireja pa tudi veselice, da se zamorejo udje, pozabivši vsakdanjih skrbi, nadlog in težav, ki tarejo ubogega kmeta, pošteno razveseljevati.

Tako veselico priredilo je „bralno društvo" tudi 21. prosinca t. l. Občinstva prišlo je toliko, da so bili vsi prostori Korupčeve gostilne v pritličji kakor tudi v 1. nadstropju do zadnjega prostora zasedeni s cenjenimi gosti iz Maribora, Slov. Bistrice, Loš, Kostrivnice in sosednih krajev.

Kakor pa je bil obisk sijajen, tako so se tudi sijajno proizvajale posamezne točke precej obširnega vsporeda. Mešan zbor, na katerega sme „bralno društvo" zares ponosno biti, in katerega mu lahko marsiktero društvo zavida, je častno rešil svojo nalogo. Vse pesmi, ki so bile tudi jako dobro izbrane, pele so vrle pevke in pevci tako izborno, kakor se le malokje sliši! Pa saj ima mešan zbor tudi nadarjenega in delavnega pevovodjo, ki se ne vstraši nobenega truda in napora. Pohvalno se moramo spominjati pa tudi vztrajnosti vrlih pevk, ki se niso ustrašile dolgega in slabega pota, ter redno prihajale k pevskim vajam.

Kakor pevci, rešili so tudi diletantje svoje naloge častno. Izborno sta igrala pri „Kje je meja" svoje uloge Križ in Kraž, zanimivo je bilo gledati in poslušati v lepo kmečko opravo oblečeni dami, skrbno mater Marijano in njeno ljubko hčerko Polonico, Zveriga pa je s svojo „krasno" uniformo in s svojimi dovtipi povzročil obilo smeha. — Z dobrim uspehom igrala se je tudi igra „Gluh mora biti". Najbolj je pozornost poslušalcev na se obračala služabkinja Micika, ki se je tako ljubko in urno kretala na odru, kot bi bila izurjena igralka, ter tako izborno igrala težko ulogo služabkinje.

Dobro so tudi svojo ulogo igrali drugi igralci, posebno sta obilo smeha povzročila gluhi gospodar in lovec Placide zlasti pri južni.

Ker se je ves vspored te veselice tako izborno rešil in ker je bila ta večer po vsej dvorani slišati le ena želja, da bi nam „bralno društvo" priredilo kmalu zopet jednako veselico, upamo, da se ustreže tej splošni želji. Le pogumno naprej, vrli diletantje, kajti pokazali ste jasno dovelj, da imate izborne moči na razpolago.

Toraj uporabite jih v korist mili domovini in narodu slovenskemu!

Narodno-gospodarske novice.

Kako ravnati s setvami pomladi?

Če so setve dobro prezimile, se da njihova rast pospešiti, če se prav ravna ž njimi. Posebno slabšemu žitu se more pomagati. Pred vsem se morajo njive povaljati. To je posebno ondu potrebno, kjer je zemlja prerahla in je pomladi, ko se je otajalo, rastline povzignilo. Pri skorjasti zemlji je valjanje posebno dobro. Zato je najbolje obročast valjar, kajti raven popolnoma ne razdrobi skorje.

Ravno tako je valjanje ondu dobro, kjer je žito prebujno se razraslo in se je bati, da ne poleže. Valja naj se, ko ima žito iti v steblo. S tem se bilke v spodnjih členkih pripognejo,. To zadržuje sok, členki odebele in postanejo trdnejši.

Ozimna pšenica se pa običajno pobrana. Včasih se pa tudi ozimna rž ali jarina more z uspehom prebranati. Če je po zimi ali pomladi dosti dežja, se zemlja po vrhu tako strdi, da ovira rast rastlin. Posebno naj se ozimina prebrana, če kmet nima obročastega valjarja. Posebno je pa brananje neobhodno potrebno, če je na njivi dosti plevela. Z brananjem se zemlja razrahlja, da jo bolje prešine zrak in plevel se pokonča.

Posebno če je žito pregosto, je treba dobro braniti z železno brano. Včasih je dobro, če se za valjanjem še pobrana.

Valjanje in brananje naj se vrši ob oblačnem in lepem vremenu. V noči se ne sme niti valjati ali braniti. V mokrem vremenu bi se več škode naredilo, nego pa koristilo. Dobro je pa tudi, če se žitu, ki se ni dobro razvilo pomladi po vrhu pognoji s čilskim solitrom. Na hektar naj se porabi 60 kilogramov čilskega solitra.

V novejšem času priporoča se tudi okopavanje žita. Okopavanje je pa mogoče jedino tam, kjer se je s strojem v vrste sejalo. Z okopavanjem, ki se priporoča le jako sprijemljive prsti, se zemlja tako dobro zrahlja, kakor se ne more z brananjem. Plevel se z okopavanjem tudi temeljito pokonča. Vzlic temu se pa okopavanje, če se vrši z roko, le redkokdaj izplačuje. Na večjih kmetijah zatorej okopavanje sploh ni v navadi. Izplačalo bi se le ondu, kjer so delavske moči izredno po ceni.

(**Izvažanje ovac v Francijo**) se je znova otežilo. Francoski poljedelski minister je zaukazal, da se inozemske ovce smejo le v torek in petek prodajati v Parizu. Vse ta dneva pripeljane ali priznane inozemske ovce, se morajo v

šestintridesetih urah poklati, naj so prodane ali ne. Ovce torej ne smejo počakati drugega tržnega dne. Mnogi avstrijski trgovci z ovcami so jih zatorej nehali izvažati v Francijo.

(**Apnanje krompirju.**) Dobro je, če se krompirju na njivi potrese z apnom. Posebno je apnanje dobro, ako se je krompirju s hlevskim gnojem pognojilo. Pokazalo se je pa tudi, da krompir potem manje boleha.

(**Gnojne vreče.**) Jako je paziti, da se ne rabijo vreče, v katerih je bil umeten gnoj, dokler se niso dobro oprale. Velikrat je že živina zbolela, ako se je dajala klaja v tako vrečo. Posebno je pa nevarno pri vrečah, v katerih je bil čilski soliter, ki je jako strupen. Take vreče naj se v kaki posodi dobro izpero, voda naj se pa vlije na kompostni gnoj. Nikakor se ne sme dati živini. Potem naj se vreče še jedenkrat dobro v čisti vodi izpero.

(**Snaženje belih konj.**) Beli konj postane rumenkast, kjer pride dlaka z gnojem v dotiko. Rumenlise se odpravijo, če se zdrobi oglje v prah, in ta prah dene v vodo in precej gosto nameša. S tem se potem dotična rumena mesta namažejo. Ko se konj posuši, se oglje ž njega s slamo in krtačo odpravi. Konj je potem zopet lep bel.

(**Solnčnice**) imajo seme, ki je jako dobra perutninska piča. Kokoši bolje neso, če se jim daje tako seme in imajo lepše perje. Zato posebno s solnčnicami krmijo kokoši ondu, kjer jih rede za razne razstave.

(**Lizanje pri govedih.**) Ta bolezen se loti govede, če se jim daje krma, v kateri je premalo apna in fosforne kisline. To se često zgodi v suhih letih, ko senu nedostaje omenjenih snovij. Živina začne lizati in gristi kamenje, prst, les, usnje. Če se ničesa ne stori proti tej bolezni, živini omeče kosti ali se jej začno lomiti. To se posebno godi pri mladi živini. Taki živini naj se daje v večji meri oljnati poreči, pšenične in ržene otrobi.

(**Predrago kupljena njiva**) je v sedanjem času, ko je žito po ceni, večkrat uzrok propadu kake kmetije. Ker se njiva ne izplačuje, naraščajo *obresti od glavnice*, ki se je za njivo izplačalo. Taka njiva je večkrat nesreča za gospodarstvo.

Razne stvari.

(**Zadolžene kmetije.**) Od leta 1868. do 1892. prodalo se je izvršilnim potom v Avstriji 22.000 kmetij. Na teh kmetijah bilo je uknjiženih dolgov 730 milijonov goldinarjev; za prodane kmetije se je skupilo le 427 milijonov goldinarjev; v izgubo je torej šlo 303 milijonov goldinarjev. Samo leta 1894. se je sodnim potom prodalo 14.089 kmetij, katere so se cenile na 30,150.840 goldinarjev; uknjiženih je bilo 37,500.058 gld., a dobilo se je za nje 22,500.617 gld. Že leta 1890. je pripadalo vsakemu kmetu 1509 gld. uknjiženega dolga; na vsakem oralu zemljišča na Štajerskem je bilo 60 gld. uknjiženih dolgov.

(**Tovarnar — socijalist.**) V Novem Bydžovu na Češkem so zmagali socijalisti. Za zmago imajo zahvaliti usnjarskega tovarnarja Bergmanna, večkratnega milijonarja. Ta mož je neki sam socijaliste volil, nagovarjal je svoje delavce, naj socijaliste volijo in zanje agitujejo. To se je nekaterim tembolj čudno zdelo, ker ima Bergmann tudi državna zalaganja.

(**Hitrost plesalke.**) Neki računar, ki je imel dovolj časa je izračunal, da vztrajna plesalka jedno noč na plesu naredi za 30 kilometrov valčnih korakov. Ko bi od plesalke kdo zahteval, naj s to hitrostjo kam gre, kakor pleše, bi onemogla že pri tretjem kilometru. Da na plesu ženska toliko prenese, prihaja neki od tod, da se na plesu razširi srce.

(**Veliki razpok na ladiji.**) Na veliki ruski ladiji v grškem morju se je razletel top. Ubilo je 10 častnikov in 15 vojakov, težko ranilo pa 15 vojakov.

(**Ločitev Clevelandova.**) Soproga bivšega predsednika severnoameriških zjedinjenih držav Clevelanda se hoče od moža ločiti. V tožbi za ločitev dolži soproga, da jo pretepa. Cleveland in njegova soproga se že dolgo dobro ne sporazumita. Lani se ona ni udeležila nobenih oficijelnih slavnostij in stanovala popolnoma v ločenih prostorih od svojega moža v vashingtonski beli hiši.

(**Strašen dogodek.**) Ko se je peljal čez reko Vardari blizu Soluna vlak, je nekdo most razstrelil z dinamitom. Več vojakov je mrtvih, drugi pa težko poškodovani.

(**Prebivalstvo Avstrije po narodnostih**) Nastopne številke kažejo točno razmerje, ki obstoji dandanes med posamičnimi narodi naše države: Čehov je 4,370.000 duš, Slovakov 2,753.000 duš, Poljakov 2,341.000 duš, Malorusov 2,774.000 duš, Slovencev 1,500.000 duš, Hrvatov 3 395.000 duš, Italijanov 600.000 duš, Rumunov 2,640 000 Madjarov 5,500.000 duš, Nemcev pa okroglo 8,000.000 duš. Kakor torej jasno kažejo te številke, so Nemci se svojimi 8 milijoni v manjšini proti trostranski večini drugih narodnostij. Avstrija je torej vse kaj druzega, nego nemška država, dasi ima nemščina prvenstvo sosebno v uradu. Ali slednjič bodo morali število računati se Slovani, katerih je v Avstriji 17,133.000.

(**Obsojeni Slovaki.**) V mestu Tisovcu na Slovaškem je bila v slovaški šoli slavnost, pri kateri so nosili otroci zastavo in trakove v slovaških narodnih barvah. Ogerske oblasti so iz poznale v tem opasnost za državo sv. Štefana, pa da jo rešijo, zaplenile so zastavo, aranžerje tiste slavnosti pa so obsodile vsakega na 125 gld. globe ali na 13 dni zapora. Tako torej je Ogerska iz nova „rešena“!

(**Njuhalci (šnofači) tobaka (burmuta) izumirajo.**) Dočim postaja poraba smodk in cigaret dan za dnem večja, je trošek njuhana vedno manji, da se more reči, da šnofači tobaka izumirajo. V Avstriji, kjer se je še pred leti potrošilo na leto 26.000 metričnih centov njuhana, rabi se danes še samo 20.000 metričnih centov. Pred 25 leti se je trošilo na leto 60 000 do 80.000 metričnih centov.

(**Trije psi vredni 30 000 frankov.**) Mej darovi, ki jih je poslal ruski car Meneliku, nahajajo se trije lovski psi, vredni 30 000 frankov.

(**Zastrupovanje volkov v Bosni**) Iz Srebrenice poročajo: V naši okolici so se pojavili volkovi v večjem številu ter napravili nam na živini ogromno škodo. Kmet ni več znal, kakó naj se ubrani požrešnih roparjev. Volkovi so se pokazivali vedno v tolpah in tu raztrgali tele, tam odnesli ovco in tako je šlo dan za dnevom. Ljudje so se pritožili okrajni oblasti, zahtevaje pomoči Oblast je slednjič potrebno odredila: poslala je okrajnega živinozdravnika, da s strychninom zavda volkovom. V neki občini našega okraja so volkovi raztrgali ovco, ostavivši nekoliko mesa raztrgane živali. Živinozdravnik je zasrupil te ostanke. Po noči je došla volčica (samica), pohrustala te ostanke in seveda crknila. V tej samici so našli 7 že razvitih mladih. Dva dni pozneje se je našlo pri ostankih zastrupljene ovce štiri mrtve volkove in tri noseče mrtve samice. V dveh samicah so našli po 7, v tretji 5 še nerazvitih mladih. Tako se je s strupom v kratkem času uničilo do 40 teh krvoločnih roparjev, ki bi napravili gotovo še mnogo škode.

(**Štrajk mesarjev.**) V Rimu štrajkajo vsi mesarji. Da ljudem ni treba biti brez mesa, je mestna uprava morala začeti prodajati meso. Gospodinje so z mesom iz mestnih mesnic neki tako zadovoljne, da le žele, da bi mesarji še dolgo časa štrajkali.

(**Grofica in pevec.**) Komorni pevec Brucks, ki je nedavno izstopil iz zveze bavarske dvorne opere, se je te dni zaročil z grofico Larisch, jedino hčerko vojvode Ljudovika. Po poroki mislita se novoporočenca preseliti v Ameriko.

(**Kuga v Indiji.**) Iz Indije pribajajo vedno še žalostne vesti Kuga se je pojavila tudi v Poormu, Tarzu, Wattari in Bramani, zadnji postaji za hodočastnike v Meko. Najbolj razsaja kuga tam, kjer vlada lakota. Podpora vladina pa zadostuje komaj, da ljudje ostanejo živi.

Za zastavo „Celjskega Sokola“ vposlali so še naslednji rodoljubi in darovatelji svoje prispevke in sicer: G. Julij Žigan, trgovec na Polzeli 1 gld., g. Mihael Vošnjak v Celji 5 gld., g. Anton Mirnik, c. kr. poštni asistent v Celji 1 krono, g. Vladimir Valenčak, filozof na Dunaji 1 gld., g. Ivan Rebek, ključarski mojster v Ljubljani 1 gld., g. Ivan Kočevar, župan v Središču 3 gld., č. g. M. Ljubša v Gradcu 1 gld., gospa Terezija Širca, trgovka v Grižah 1 gld., g. Alojz Šuler, župan v Grižah 1 krono, visokorodni g Oskar grof Christalnigg zopetno 5 gld., slavna posojilnica v Framu 5 gld., Vrečar Anton v Celji 1 gld., Miha Brenčič, posestnik v Žabjaku 3 gld., F. Koželj, magister farmacije v Mariboru 1 gld., gospa Zofija Kapusova na maškaradi nabranih 33 gld. 82 kr., gospod Ivan Bouha nabral pri odhodnici g Josipa Cilenšeka med udi društva odvetniških in notarskih uradnikov 6 gld. 50 kr. Vsem veledušnim darovateljem in darovateljicam izrekamo srčno zahvalo, proseč jih še daljne naklonjenosti. Istotako pa prosimo tudi vse rodoljube po deželi, kterim smo morebiti prezrli poslati našo okrožnico, naj nam to oproste ter da se spomnijo ob ugodni priliki našega zastavinega sklada, ki še ni nikakor dosegel svote, ktero bodemo potrebovali v pokritje stroškov ob priliki blagoslovljenja zastave. Zlasti prosimo tudi, naj se naše slavne posojilnice spomnijo „Celjskega Sokola“ in njegove zastave ob priliki sklepanja letnega računa, kakor ste to storili dosedaj slavni posojilnici v Framu in ona v Mozirji, ktera je tudi sklenila poslati nam za zastavo 10 gld. Bodi tema dvema in vsem njunim naslednicam izrečena še prav posebna zahvala! Na zdar!

Odbor.

Koledar.

Petek (19.) **Jožef, ženin M. D.**; Tančica G. — Sobota (20.) Benedikt, op. — Nedelja (21.) 3 postna. Serapion, škof. — Pondelj. (22.) Oktavijan, m. — Torek (23.) Akvila in Pel. mm. — Sreda (24.) Gabrijel, nadang. — **Četrtek** (25) **Oznanenje D. Marije.** — Zadnji krajec dne 25. ob 12. uri 58 minut popoludne. Solnce stopi v znamenje ovna dne 20. ob 9. uri 21 min. zjutraj.

Sejmi.

Dne 20. marca t. l. pri Sv. Barbari pri Konjicah, Cven pri Ljutomeru, Sv. Ilij pri Mariboru in Zibiki. Dne 21. marca t. l. Sv. Jedert nad Laškom in v Rogatcu. — Dne 26. marca v Dobovi pri Brežicah.

Loterijske številke.

Trst 13. marca 1897: 69, 12, 58, 34, 33.
Linc „ „ „ 40, 59, 8, 25, 73.

Zahvala.

Toplo zahvalo izrekam vsim za izraženo mi sočutje ob nepričakovani smrti mojega soproga, oziroma očeta, gospoda

Franc Krašovica.

Posebno pa se še zahvaljujem mil. g. opatu za brezplačno pokopanje, sl. „Občeslovenskemu obrtnemu društvu“, „Celjski čitalnici“ in „Slovenskemu pevskemu društvu“ za darovane vence in milodoneče nagrobnice, kakor tudi vsim prijateljem in znancem za zadnje spremstvo ranjkega k večnemu počitku.

Ostrožno pri Celji, 15. marca 1897.

(57) **Amalija Krašovic**

Vabilo.

Posojilnica v Pišecah ima dne 28. marca 1897 predpoldne ob 10. uri svoj **občni zbor** s sledečim vsporedom:

1. Poročilo načelstva o letnem računu in poraba čistega dobička.
2. Volitev načelstva in računskih pregledovalcev.
3. Razni predlogi.

Ako bi ta občni zbor ne bil sklepčen, tedaj se vrši ob 11. uri predpoldne isti dan in po istem dnevnem redu drugi občni zbor.

K obilni udeležbi vabi uljudno svoje člane

(54) **načelstvo.**

Kovačnica
se da v najem

blizu šentjurskega trga ob okrajni cesti z vsem k temu obrtu spadajočim orodjem. Več pove lastnik

Franc Stante

(55) 3—1 v Dolah p. Št. Jurji ob j. železnici.

Občinsko-uradni praktikant.

Sprejme se takoj mlad mož, ali pa dijak iz boljše hiše, ki je dovršil vsaj spodnjo gimnazijo, ali pa meščansko šolo in ki ima veselje izučiti se za **občinskega tajnika.** Slovenska narodnost prvi pogoj.

Ponudbe, obložene s šolskim spričevalom ter rojstvenim in domovinskim listom, pošljejo se naj **občinskemu uradu celjske okolice** in se naj ob enem naznanijo pogoji, pod kterimi bi dotični zamogel nastopiti to službo. Za odgovor priložiti je deset novcev v znamkah.

Občinski urad celjske okolice, dne 15. marca 1897.

Za župana:
Jos. Kosem.

O pričetku šolskega leta priporoča slavnim šolskim vodstvom in krajnim šolskim svetom vse potrebne

šolske tiskovine

slovensko-nemške, kakor tudi vezanje istih v lastni knjigovezници. Nadalje uradne zavitke z naslovom in **šolske knjige,** zvezke od Prettenhoferja in lastne zaloge, raznovrstni pisarniški papir, kamenčke, svinčnike, radirke, peresnike, peresa, črnilo v vrčih po 5 in 10 litrov, kakor tudi vse druge šolske potrebščine za novo šolsko leto. Priporoča vse po veliko znižanih cenah z zagotovilom točne postrežbe.

Tiskarna in trgovina
D. Hribar-ja v Celji.

„THE GRESHAM“
zavarovalna družba za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijsko:	Filijala za Ogersko:
Dunaj, I., Giselastrasse 1., v družbeni hiši.	*Budimpešta, Franca-Jožefa trg 5 in 6, v družbeni hiši.*

Aktiva družbe dne 31. dec. 1895	k. 147,562.080·—
Letni zavarovalni dohodki z obrestmi do 31. decembra 1895	„ 27,120.589·—
Izplačanja za zavarovanje, za rente in odkupe i. dr. odkar poslnje družba (1848)	„ 321,644.530·—
Med letom 1895 je bilo od družbe izdanih 8761 polic v znesku	„ 82,267.300·—

Prospekti in cene, po katerih se ravna družba pri izdavanji polic in prijavni obrazci dobe se brezplačno pri **generalni agenturi v Ljubljani,** Tržaška cesta 3 pri **GVIDONU ZESCHKO**-tu.

(236) 12—

Pozor!

V krasni Savinjski dolini prodajo se prosto ali pa dajo tudi pod ugodnimi pogoji v najem *2 novo prezidani hiši.* Prva enonastropna, v kterej je trgovina z mešanim blagom, druga pritlična z gostilno. Trgovina je jako živahna, ker je v večjem kraju in tikoma farne cerkve. Naslov pove uredništvo „Domovine". (49) 2—2

Dragi bralci „Domovine"!

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

naznanjam, da imam veliko zalogo finega starega in novega vina, katerega sem kupil naravnost od pridelovalca ter zamorem ž njim postreči vzlic izvrstnemu blagu, prav po nizki ceni. — Nadalje naznanjam, da odprem s 15. dnem februvarja v „Narodnem domu" trgovino s špecerijskim blagom, ter se priporočam slavnemu občinstvu in častiti duhovščini za mnogoštevilni obisk. Zagotavljam pošteno postrežbo z vedno svežim blagom. — Moja prodajalnica z žitom, sadjem, domačimi pridelki, kakor tudi s špecerijskim blagom pa ostane tudi, kakor dosedaj na Ljubljanski cesti štev. 10 (pri „Kroni").

Svoji k svojim!

Z velespoštovanjem

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

(135) 52—38

„Pri dobrem pastirju"!

Častni diplom Celje 1888.

Josef Tabor

tovarna cementnih izdelkov

v Celji in na Zidanem mostu.

Priporoča častitemu občinstvu, stavbenim mojstrom in častiti duhovščini svojo **veliko zalogo cementnega blaga** po jako nizki ceni: Cementne plošče štiri in šestvoglate gladke in natisnjene v različni velikosti in v različnih barvah, posebno za tlake v cerkvah, dvoranah in hodnikih. Trotoar-plošče križaste in rižaste, velike in male za pred hiše in po kolodvorih in tudi robna kamena zraven spadajoče.

Dalje imam tudi v zalogi stopnice, podboje za duri, kamena za pred vodnjake, konjske jasli, svinjska korita, plošče za dimnike, (mize za na vrte ali utice z napisom ali gladke). Okrogle stebre ali (falarje) velike in majhne za cerkve, dvorane in hodnike, nagrobna kamena in kamena za grobne križe. Prevzamem tudi vse petonirunge po konjskih in govejih hlevih in po vežah po najnižji ceni (24) 5—5

Josef Tabor

izdelovatelj cementnega blaga v Celji, Kolodvorske ulice št. 13, na Zidanem mostu, Briše št. 100.

Zaloga vina

Ant. Polley-ja

v Sežani

(južna železnica)

Črno in **belo pristno vino**

po **23** in **28** gld. hektoliter.

(257)

Lepo posestvo

je na prodaj,

oddaljeno le 20 minut od kolodvora Štore, blizo Prežinske vasi ob glavni cesti, proti Šentjurju ob j. ž. Obstoji iz hiše in gospodarskih poslopij, lepim mladim sadnim drevjem in travniki, na katerih se prideljuje izvrstna sladka živinska klaja. Leži na pripravnem solnčnem kraju, z rodovitno zemljo. Zraven je tudi dorašena hosta (43) 3—3

Več se izve v gostilni **„pri solncu"** (zur Sonne) v Celji, Ljubljanska cesta št. 11.

V svrho varnosti občinstva pred ničvrednimi ponarejanji nosim od sedaj nadalje to le oblastveno registrovano varstveno znamko.

Jedino pravi

Balsam

(Tinctura balsamica)

iz lekarne pri „angelju varhu" in tovarne farmacevtičnih preparatov

A. Thierry-ja v Pregradi

pri Rogatec-Slatini.

Preskušen in potrjen od zdravstvenih oblastev.

Najstareje, najpristneje, najreelneje in najceneje ljudsko domače zdravilo, ki uteši prsne in plučne bolesti itd. ter je vporabno notranje in zunanje. V znak pristnosti je zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja tvrdka **Adolf Thierry, lekarna pri „angelju varhu".** Vsak balzam, ki ne nosi zgoraj stoječe **zeleno tiskane** varstvene znamke, naj se odkloni kot čim cenejo tem nič vrednejo ponaredbo. **Pazi naj se toraj vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemovalce mojega jedino pravega balzama, kakor tudi prekupce nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balzamov, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znamkah. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: Na angelja varha lekarno A. Thierryja v Pregradi pri Rogatec-Slatini.** 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko do vsake avstro-ogerske poštne postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštnemu povzetju.

Pazi naj se vedno natančno na zgorajšno zeleno varstveno znamko, katero mora nositi v znak pristnosti vsaka steklenica. (12) 20—3

Adolf Thierry, lekarnar

v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Zaloga (Confection)

narejene obleke

za gospe in gospodične

v Celji

Graška ulica (Grazerstrasse) 4

priporoča za bodočo sezijo:

fine vratnike od	1 gl.	50 kr.	naprej	
spomladanski jaket od	8 „	— „	„	
vremenski plašč od	8 „	— „	„	
suknena jopa od	3 „	80 „	„	
porhantna bluza od	1 „	— „	„	
porhantna obleka od	2 „	60 „	„	

Z velespoštovanjem

(48) 10—3 **Karl Roessner.**

Pekarija z gostilno, vino- in žganjetočilnico v večjem,

lepem trgu na Spodnještajerskem, v katerem kraju je med drugim c. kr. sodnija in kopališče, odda se takoj pod prav ugodnimi pogoji v najem. Več se izve **v Celji** v hiši št. 23 v Gospodskih ulicah (Herrengasse) v pritličji. (47) 3—3

Deloljubne osebe — povsod — katere trajni denarni zaslužek iščejo, naj pismeno povprašajo pod **„Zukunftsvorsorge"** Gradec, poste restante. (38) 16—4

Trgovski pomočnik

želi vstopiti s 1. aprilom v trgovino z mešanim blagom na deželi ali jo prevzeti na račun.

Ponudbe naj se blagovolijo pošiljati pod N. N. poste restante Vipava, Kranjsko. (46) 3—3

Najboljše za stenice, bolhe, kuhinjske golazni, mole, živinske parasite in dr.

Zacherlin

deluje čudovito! Mori kakor nobeno

drugo sredstvo — vsakovrstne žuželke, za to tudi po celem svetu kot jedino enake vrste slavno in priznano. Njegova znamenja so: 1. zapečatena steklenica, 2. ime „Zaherl". (37) 12—1

Celje: Traun in Stiger; „ Alojzij Walland; „ Viktor Wogg; „ Anton Kolenc; „ Fran Janesch; „ Milan Hočevar; „ Ferdinand Pellé; „ Josip Matič; „ Anton Ferjen; „ Friderik Jakovitsch; „ L. Leo Hannak; „ Karol Gela, lekarna; „ Fran Zangger; „ Topolak & Pečnik; „ A. Mareck, lekarna; „ Franc Rischberg
Vransko: Ivan Pauer
Kondee: Jurij Michay
Vojnik: Fr. Zottl
Hrastnik: Alojzija Bauerheim; „ Konsumno društvo; „ Josip Wouk
Ljubno: Fr. H. Petek; „ Janez Filipič
Sevnica: A. Fabiani; „ S. F. Schulk; „ Ludovik Smole
Sevnica: Zwenkel & Cmp.
Planina: Lud. Schescherk; „ F. Wambrechtsteiner
Gornjigrad: Jakob Božič
Poličane: Ferd. Ivanus; „ A. P. Krautsdorfer; „ Anton Schwelz
Mozirje: Leopold Vukič
Pristova: Marija Suppanz; „ Ant. Suppanz
Brežice: Fran Mathes; „ Varlec & Umek
Žalec: Adalb. Globočnik
St. Jurij: Fran Kartin; „ J. F. Schescherko
St. Lovrenc: Elia Turin
Smarje: Jos p Wagner; „ Janez Löschnigg
St. Paul: Norbert Zanier
Trbovlje: Konsumno društvo; „ J. M. Krammer; „ Fran Pollak; „ Rob. Stenowitz
Vitanje: Anton Daklin
Videm: Ivan Novak
Velenje: Karl Tischler
Zibika: Janez Zabožnik

SVETA DRUŽINA

ali

molitvenik

v rabo

občni bogoljubni družbi krščanskih družin

na čast

svete družine nazareške

Obsega pojasnila in določbe in vse navadne molitve

Z dovoljenjem prečastitega škofijstva tržaško-koperskega v Trstu, spisal

P. Hrizogon Majar

O. S. F.

Založil in prodaja Dragotin Hribar v Celji.

Cena v usnje vezani knjigi z zlato obrezo 1 gld. 20 kr., v usnje z marmornato obrezo 1 gld., v pol usnje 80 kr.

Molitvenik obsega 32 pol ali 510 strani.

Ta molitvenik je namenjen za vse pobožno ljudstvo. Nobena krščanska družina naj bi ne ostala brez tega molitvenika.

Prekupci dobé popust.

Lastnina in tisk D. Hribar-ja v Celji — Odgovorni urednik in izdajatelj Artur Jean. — Odgovoren za tiskarno S. Magolič.